

ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง
ต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

พรชนก ปานวน

การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
พฤษภาคม 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและรองคณบดีฝ่ายวิชาการ ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “ผลของ
การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....

(ดร.ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปานางษ์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

พฤษภาคม 2564

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก ดร. ทำงลักษณ์ เอื้อนครินทร์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำปรึกษา ความรู้ คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง จนการศึกษาการค้นคว้าอิสระสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณนางทิพย์วรรณ นิมิศิลป์ ครูชำนาญการพิเศษ ภาษาอังกฤษ โรงเรียนประชาชนอุทิศ นายสามารถ สร้อยสาย ครูชำนาญการ ภาษาอังกฤษ โรงเรียนเทศบาลศรีพนมมาศพิทยากร และนางพิชินี เดือนดาว ยาบั้น อาจารย์ประจำหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไข และตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า จนทำให้การค้นคว้าอิสระสำเร็จสมบูรณ์และมีคุณค่า

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประชาชนอุทิศ ในการทดลองใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ ในการหาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของข้อสอบ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประชาชนอุทิศ ปีการศึกษา 2563 ที่ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ครอบครัว ญาติพี่น้องอันเป็นที่รัก เพื่อน ๆ และพี่ ๆ ผู้ร่วมกระบวนวิชาทุกท่าน ที่คอยเอาใจใส่ ให้กำลังใจ ช่วยเหลือ และสนับสนุนในทุก ๆ ด้านอย่างดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน ที่ให้การสนับสนุนอบรมสั่งสอน เป็นกำลังใจและแรงบันดาลใจ ซึ่งแนะแนวทางในการศึกษามาโดยตลอด จึงขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและผู้ทีสนใจ

พรชนก ปานวน

ชื่อเรื่อง	ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทางต่อความสามารถในการการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ผู้วิจัย	พรชนก ปานวน
ที่ปรึกษา	ดร. ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม.สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2564.
คำสำคัญ	วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประชาชนอุทิศจำนวน 22 คนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 การวิจัยใช้การออกแบบเชิงพรรณนาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเฉลี่ยมาตรฐาน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลการสัมภาษณ์ระบุว่านักเรียนรู้สึกพึงพอใจต่อการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยสามารถแยกเป็นสองประเด็นคือ ด้านการจัดการเรียนรู้พบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดเรียนการเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีเนื้อหา

เหมาะสมกับความสนใจของตนเอง จึงรู้สึกสนุกสนานขณะเรียนรู้ และด้านครูผู้สอนพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจใน เนื่องจากครูผู้สอนพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลืออยู่เสมอ อีกทั้งครูยังมีวิธีการเสริมแรงและให้กำลังใจที่สามารถกระตุ้นผู้เรียนได้ดีอีกด้วย

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษา.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR).....	7
การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ.....	13
ความพึงพอใจ.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	27
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	28
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
นำเสนอผลการประเมินความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา.....	33
นำเสนอผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	34

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้ วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ.....	34
บทที่ 5 บทสรุป	
สรุปผลการวิจัย.....	37
อภิปรายผล.....	37
ข้อเสนอแนะ.....	41
บรรณานุกรม.....	42
ภาคผนวก.....	48
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	103

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงรายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทาง.....	29
2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทาง สถิติ ของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนของ นักเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อ ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1.....	34
3 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	35
4 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง color my world!.....	71
5 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง my things.....	74
6 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 3 my body.....	77
7 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง my pets.....	80
8 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง My pets can sing.....	83
9 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้ กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 6 Let's go.....	86
10 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแบบทดสอบกับ จุดประสงค์การเรียนรู้.....	89
11 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแบบสัมภาษณ์ความ พึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับ สมมติฐานของการวิจัย.....	91

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อของแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูด โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง จำนวน 30 ข้อ.....	93
13 แสดงมาตรฐานตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	98

สารบัญรูปภาพ

รูปภาพ	หน้า
1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย.....	27

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้ การศึกษา การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมในมุมมองต่างๆ นำมาซึ่งมิตรไมตรี และความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ได้ อีกทั้งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษยังช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจด้านความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ มีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต อีกทั้งยังสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้อย่างง่ายดาย และกว้างขวางมากยิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งภาษาอังกฤษได้จัดอยู่ภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมีการกำหนดให้จัดภาษาอังกฤษให้เป็นองค์ความรู้ สร้างและส่งเสริมกระบวนการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดเป้าหมายเพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวัง กำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร โดยมีการกำหนดตัวชี้วัดพฤติกรรมบ่งชี้ในแต่ละชั้นเพื่อประเมินผู้เรียน ทั้งในด้านความรู้ ด้านกระบวนการ คุณธรรมจริยธรรมในการทำงานและค่านิยม ทั้งยังมุ่งรวมทั้งมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เพื่อแสวงหาความรู้และเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก (กรมวิชาการ, 2551)

ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในการสอนชั้นประถมศึกษามากยิ่งขึ้น เนื่องจากรัฐบาลได้จัดให้ภาษาอังกฤษเป็นอีกหนึ่งรายวิชาที่ใช้สอบวัดความรู้ เช่น การสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) และการสอบประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (NT) และจากการรายงานผลสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561 พบว่า วิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 34.42 คะแนน จาก 100 คะแนน ซึ่งสามารถจัดอันดับได้ว่าอยู่ในอันดับที่ 3 จาก 4 วิชาคือ วิชาภาษาไทย วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ, 2562)

จากรายงานการจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของ Education First (EF) ได้จัดอันดับและวิเคราะห์ข้อมูลในการใช้ภาษาอังกฤษจาก 100 ประเทศที่เข้าร่วมการทดสอบ พบว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 74 จาก 100 ประเทศ มีคะแนนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ที่ 47.61 จาก 100 คะแนนเต็ม ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับความสามารถต่ำมาก (Very Low Proficiency) โดยเมื่อเทียบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษกับประเทศในระดับอาเซียนที่เข้าร่วมการทดสอบจาก 8 ประเทศ ยกเว้นลาวและบรูไนที่ไม่ได้เข้าร่วมการทดสอบดังกล่าว นั้น ไทยอยู่ในอันดับที่ 3 รั้งตำแหน่งมาและกัมพูชา ซึ่งในก่อนหน้านีปี 2561 ประเทศไทยได้ 48.54 คะแนน อยู่ในอันดับที่ 64 จาก 88 ประเทศ โดยผลการทดสอบของประเทศไทยตั้งแต่ปี 2554-2559 ประเทศไทยอยู่ระดับ 'ต่ำมาก' มาตลอด มีเพียงช่วงปี 2560-2561 เท่านั้นที่สามารถทำคะแนนอยู่ในระดับ 'ต่ำ' และในปีนี้กลับมาอยู่ในระดับ 'ต่ำมาก' อีกครั้ง (Education First, 2019)

จากปัญหาดังกล่าวพบว่า ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยต่ำลง ทั้งๆ ที่นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ครูจึงจำเป็นต้องมีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียน ซึ่งตรงกับที่ ฟิลลิปส์ (Phillips, S., 2545) กล่าวว่า กิจกรรมประเภทที่ตอบสนองด้วยท่าทาง กิจกรรมที่เน้นให้เด็กได้พูดคำ หรือประโยคง่ายๆ เป็นการจัดการกิจกรรมที่ได้ผลดีกับเด็ก เพราะทำให้การเรียนรู้ภาษา มีประสิทธิภาพมากขึ้นและเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มิได้มุ่งเน้นด้านไวยากรณ์ เมื่อเด็กได้ฝึกฝนบ่อยๆ และเกิดเป็นความสนุกสนานและความสนใจแล้วนั้นจะทำให้เด็กสามารถเรียนรู้ไวยากรณ์ได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ มอร์ส (Morse, N. C., 1995) ที่กล่าวว่า ความสนใจของเด็กเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะหากเมื่อเด็กมีความสนใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วนั้น

เด็กจะเรียนรู้ด้วยความเพียรพยายามและความตั้งใจ ดังนั้นครูจึงควรใช้วิธีการใหม่ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้เด็กได้ใช้ความคิดในการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ภาษาอังกฤษ และได้แสดงออกด้วยตนเอง สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้จริง จึงถือว่าการจัดการเรียนรู้นั้นประสบผลสำเร็จ

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR) ถูกพัฒนาขึ้นโดย แอชเชอร์ (Asher, J., 1979) ศาตราจารย์ด้านจิตวิทยา จากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ซึ่งเป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษผ่านการกระทำ (English through action) เป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ และสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาของนักเรียนให้สูงขึ้น โดย แอชเชอร์ (Asher, J., 1979) เชื่อว่าเด็กจะมีความสามารถในการฟังสูง สามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว โดยวิธีการนี้จะมีการเรียนรู้เช่นเดียวกับการเรียนรู้ของทารก ซึ่งคือการเลียนแบบการเรียนรู้ภาษาแม่ นั่นคือการพูดให้ฟังซ้ำๆ จนสามารถจดจำโครงสร้างขึ้นภายในสมองของเด็ก จนเกิดเป็นความเข้าใจและจะสามารถพูดออกมาได้เมื่อเด็กนั้นมีความพร้อม ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR) จึงเป็นการสอนที่เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา คือ การเรียนรู้จากการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ โดยอนงค์ เขื่อนนที (2555) กล่าวถึงการนำวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางไปปรับใช้กับการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า ครูควรนำวิธีการสอนนี้ไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อลดอุปสรรคและทำให้การสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับผลของงานวิจัยของ ถึงถึง (Tingting, S. 2561) พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนั้น ทำให้นักเรียนมีทักษะการพูดหลังเรียนได้ดีกว่าการสอนแบบเก่า ซึ่งวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนั้นยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภัทรวดี ปันติ (2558) พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ในภาพรวมมีพัฒนาการทางทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งผลการประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และเป็นไปในทิศทางเดียวกับผลการวิจัยของวารุณีและอภิราตี (2560) พบว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนหลังจากที่ได้

เรียนรู้จากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสูงกว่าก่อนเรียนและผู้เรียนมีเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับดี

จากเอกสาร ข้อมูล และผลการวิจัยตามที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาและความสำคัญดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ด้านความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนประชาชนอุทิศ เพื่อการศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและเสริมสร้างทักษะการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเป็นพื้นฐานในระดับชั้นที่สูงขึ้น อีกทั้งสามารถเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ขอบเขตของงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้และความพึงพอใจโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนประชาชนอุทิศ

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนประชาชนอุทิศ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 22 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2) ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น : การเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางตามแนวคิดของ Asher (1979) ต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ตัวแปรตาม : 1. ผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

3) ระยะเวลา

ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 12 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1. ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ ความสามารถในการฟังและการพูดของผู้เรียนที่เกิดจากกระบวนการจัดการเรียนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ซึ่งวัดได้จากการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR) นั้น เป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษผ่านการกระทำ (English through action) ซึ่งเหมาะกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นการสอนที่เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา คือการเรียนรู้จากการฟัง การเลียนแบบ แล้วจึงเกิดการพูด โดยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการนี้ นักเรียนควรเริ่มจากการฟังคำสั่งหรือคำพูดจากผู้อื่น ทำท่าทางตอบรับเพื่อเป็นการแสดงความเข้าใจ จากนั้นเมื่อเกิดความพร้อมผู้เรียนจึงสามารถพูดได้อย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR) ควรจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการใช้ท่าทางในการเรียนรู้ เน้นความสนุกสนานและหลีกเลี่ยงความเครียดอันก่อให้เกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนรู้ภาษา โดยมี

ขั้นตอนการเรียนรู้ดังนี้ ชี้นำเสนอและทบทวนบทเรียน ขั้นปฏิบัติ ขั้นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูลป้อนกลับ และขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย

3. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่แสดงออกมาจากภายในจิตใจ หรือเป็นทัศนคติที่ต่อสิ่งเร้าภายนอกในขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ ผ่านการใช้เทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง โดยจะแสดงออกมาทางร่างกายและความรู้สึกทั้งความรู้สึกบวกและลบ ซึ่งสามารถสังเกตได้โดยการแสดงออกของบุคคลนั้น ซึ่งแยกเป็น 2 ประเด็นดังนี้ ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านครูผู้สอน

4. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนประชาชนอุทิศ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน

2. ผู้เรียนเกิดความความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response)

1.1 ความเป็นมาและความหมายของวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR)

1.2 ประเภทของวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR)

1.3 หลักการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR)

1.4 ขั้นตอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR)

2. การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

2.1 การฟัง

- (1) ความหมายของการฟัง
- (2) รูปแบบของการฟัง
- (3) ความสำคัญของการฟัง
- (4) การวัดและประเมินผลการฟัง

2.2 การพูด

- (1) ความหมายของการพูด
- (2) ระดับความสามารถในการพูด

3. ความพึงพอใจ

3.1 ความหมายของความพึงพอใจ

3.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

1. วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR)

2.1 ความเป็นมาและความหมายของวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR)

แอสเชอร์ (Asher, J., 1979) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้พัฒนาวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR) จากวิธีการสอนภาษาอังกฤษผ่านการกระทำ (English through action) ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ โดยมีการเรียนรู้รูปแบบเดียวกับการเรียนรู้ภาษาแม่หรือการเรียนรู้ภาษาแรกเกิดของทารก ที่มีการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่ ทั้งภาษาพูดและภาษาท่าทาง โดยเริ่มต้นจากการที่เด็กจะได้ฟังคำศัพท์หรือประโยคซ้ำๆ พ่อแม่ทำท่าทางประกอบขณะพูด จนเกิดเป็นโครงสร้างประโยคขึ้นภายในสมอง เมื่อผู้ใหญ่พูดซ้ำๆ บ่อยๆ เข้าแล้ว เด็กจึงเกิดความคุ้นชินและเกิดความพร้อม และสามารถพูดออกมาเองได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR) นั้นเป็นวิธีที่ทำให้เกิดการเรียนรู้จากการฟังคำพูดและการดูท่าทางหรือกริยา จนเกิดการปฏิบัติตาม และเมื่อนักเรียนเกิดความพร้อม จะสามารถพูดหรือออกคำสั่งได้ โดยอนงค์ เชื้อนนท์ (2555) มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR) นั้นเป็นการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างทักษะด้านการฟังและการเคลื่อนไหวในการเรียนรู้และตอบรับภาษา โดยในกระบวนการเรียนรู้เริ่มต้นนั้น ผู้เรียนจะไม่มีบทบาทด้านการพูด แต่จะมุ่งเน้นไปที่ครู อาจารย์ หรือเพื่อนนักเรียนคนอื่นเป็นผู้พูดหรือออกคำสั่ง และผู้เรียนจะมีการแสดงออกทางท่าทางเพื่อเป็นการแสดงความเข้าใจในคำศัพท์หรือคำสั่งนั้นๆ ซึ่งวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR) นี้จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วผ่านการฟัง จดจำ เกิดความพร้อม สามารถพูดและปฏิบัติได้อย่างเป็นธรรมชาติ

แอสเชอร์ (Asher, J., 1979) ได้พยายามศึกษาและพัฒนาวิธีการสอนภาษาต่างประเทศให้ดียิ่งขึ้น และหาวิธีการที่จะสร้างแรงจูงใจในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

สำหรับนักเรียน เขาจึงตั้งสมมติฐานในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางไว้ 3 ข้อ ดังนี้

1. ภาษาพูดจะพัฒนาขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ เมื่อได้เรียนรู้

ภาษาเป้าหมายด้วยความต้องการของตนเอง ไม่ถูกบังคับ เพราะโดยธรรมชาติแล้ว ระบบประสาทของมนุษย์ถูกสร้างมาให้เรียนรู้ภาษาอย่างมีลำดับขั้น คือการเรียนรู้การฟังก่อน จึงจะสามารถพูดได้

2. การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพนั้น ต้องเรียนรู้โดยใช้สมองซีกขวาด้วย เพราะสมองซีกขวานั้นควบคุมการเคลื่อนไหวร่างกาย ควรหลีกเลี่ยงการเรียนรู้โดยใช้สมองซีกซ้าย แต่ควรจะได้รับ การเรียนรู้จากสมองซีกขวา ก่อนที่การพูดจะเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ

3. การเรียนรู้ภาษาควรเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน ไม่เครียด เนื่องจากความเครียดนั้นจะไปขัดขวางต่อกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้นครูควรมุ่งเน้นให้นักเรียนได้เคลื่อนไหวร่างกายและมุ่งเน้นการสอนด้านความหมาย เพื่อหลีกเลี่ยงความตึงเครียดในการเรียนรู้ภาษา

สรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR) นั้น เป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษผ่านการกระทำ (English through action) ซึ่งเหมาะกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นการสอนที่เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา คือการเรียนรู้จากการฟัง การเลียนแบบ แล้วจึงเกิดการพูด โดยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการนี้ นักเรียนควรเริ่มจากการฟังคำสั่งหรือคำพูดจากผู้อื่น ทำท่าทางตอบรับเพื่อเป็นการแสดงความเข้าใจ จากนั้นเมื่อเกิดความพร้อมผู้เรียนจึงสามารถพูดได้อย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR) ควรจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการใช้ท่าทางในการเรียนรู้ เน้นความสนุกสนานและหลีกเลี่ยงความเครียดอันก่อให้เกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนรู้ภาษา

1.2 ประเภทของวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR)

วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR) สามารถจัดรูปแบบออกเป็น 4 ประเภท คือ วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้ร่างกาย

ประเภทที่ 1 วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้ร่างกาย หรือ TPR-B (Total Physical Response-Body) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกายเพียงอย่างเดียว เริ่มจากการฟัง และปฏิบัติท่าทางตามที่ตนเองได้ยิน ซึ่งควรใช้คำสั่งที่สั้น กระชับ และเข้าใจง่าย แล้วจึงเพิ่มความยากขึ้นภายหลัง เช่น นั่งลง (sit down) ยืนขึ้น (stand up) เลี้ยวซ้าย (turn left) เลี้ยวขวา (turn right) เดินหน้า (go straight) ถอยหลัง (back) กระโดด (jump) ปรบมือ (clap your hand) หยุด (stop) กลับหลังหัน (turn around) ชูมือขึ้น (raise your hand) เามือลง (put down your hand) โบกมือ (wave your hand) เป็นต้น

ประเภทที่ 2 วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้สิ่งของ หรือ TPR-O (Total Physical Response-Objects) ถูกพัฒนาโดย เบลน เรย์ (Blaine ray) เนื่องจากเรย์พบว่า เมื่อใช้วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้ร่างกาย หรือ TPR-B ไประยะหนึ่ง นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายกับคำสั่งและท่าทางซ้ำเดิม จึงได้ประยุกต์สิ่งของรอบตัวมาเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ โดยจัดให้เป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ที่เป็นสิ่งของ (objects) ร่วมกับการแสดงท่าทาง ซึ่งสามารถเพิ่มจำนวนคำศัพท์และเพิ่มความยาวของประโยคได้ โดยเริ่มจากการแนะนำสิ่งของต่าง ๆ เช่น สมุด (book) ปากกา (pen) ดินสอ (pencil) ยางลบ (eraser) ไม้บรรทัด (ruler) แผนที่ (map) โต๊ะ (table) เก้าอี้ (chair) ประตู (door) นาฬิกา (clock) ไฟฉาย (flash light) ดอกไม้ (flower) ใบไม้ (leaf) ก้อนหิน (rock) จาน (plate) ชาม (bowl) แก้วน้ำ (glass) ช้อน (spoon) ส้อม (fork) หวี (comb) กระจก (mirror) เป็นต้น จากนั้นจึงสอนไวยากรณ์เพิ่มเติม เช่น This is a pen. These are pens. และใช้คำสั่งเพื่อย้ำความเข้าใจของผู้เรียน เช่น Give me your pens. Give this pen to your friend. เป็นต้น

ประเภทที่ 3 วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้รูปภาพ หรือ TPR-P (Total Physical Response-Picture) เป็นการสอนเกี่ยวกับการออกคำสั่งโดยใช้รูปภาพ ควรเลือกภาพที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียน เพื่อเพิ่มความตื่นตัวและสนุกสนาน โดย

ผู้สอนสามารถใช้ภาพจริงที่เกิดขึ้นภายในชีวิตประจำวัน หรือสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในบริบทของนักเรียน แต่ประเด็นสำคัญคือควรคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ความยาก-ง่ายของเนื้อหา และขั้นตอนในการนำเสนอ

ประเภทที่ 4 วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้การเล่าเรื่อง หรือ TPR-S (Total Physical Response-Story telling) จากการสอนที่เพิ่มเติมด้วยการใช้สิ่งของและรูปภาพแล้วนั้น ทำให้วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR) โดดเด่นและใช้โครงร่างที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ต่อมาในปี ค.ศ. 1997 เรย์ ได้เพิ่มเทคนิคการสอนด้วยเรื่องเล่าหรือการเล่าเรื่อง เรียกว่า วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้การเล่าเรื่อง หรือ TPR-S (Total Physical Response-Story telling) เขาคิดว่าการนำเสนอเรื่องราวที่เป็นเรื่องเล่า จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาในเรื่องเล่าเหล่านั้นๆ ได้

สรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR) สามารถนำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้ที่เริ่มเรียนภาษาที่สองได้ เนื่องจากเป็นวิธีการที่ไม่ซับซ้อนและสนุกสนาน แต่ข้อควรคำนึงคือ ควรเลือกใช้รูปแบบของการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ประเภท ให้เหมาะสมกับผู้เรียน เนื้อหา และบริบท

1.3 หลักการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR)
วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางนั้นมีการใช้เวลาส่วนมากมุ่งเน้นไปที่การฟังเพื่อความเข้าใจ แต่เป้าหมายสูงสุดของวิธีการนี้คือการพัฒนาทักษะด้านการพูด แอชเชอร์ (Asher, J., 1979) เห็นว่าการพัฒนาทักษะการฟังได้อย่างเข้าใจนั้น เป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดที่จะสามารถนำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนได้

ด้านบทเรียนสำหรับวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางนั้นจะถูกจัดตามหลักไวยากรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทเรียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับคำกริยา (verbs) ซึ่งครูผู้สอนจะใช้คำกริยาและคำศัพท์ต่าง ๆ ในการออกคำสั่ง โดยที่วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางนี้จะมุ่งเน้นที่ความหมายของประโยค ซึ่งจะทำให้วิธีการสอนนี้แตกต่างไปจากการสอนอื่น ๆ เช่น วิธีการสอนที่เน้นไวยากรณ์และการแปล

แอสเชอร์ (Asher, J., 1979) กล่าวว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจะมุ่งเน้นที่ การพัฒนาทักษะการฟังและการเคลื่อนไหวร่างกาย ผู้เรียนจะต้องสามารถฟังได้อย่างเข้าใจจึงจะ สามารถพูดได้ โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนั้นมีหลักการที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาทักษะการพูดได้นั้น ต้องเกิดจากการฟังที่เข้าใจ ซึ่งสอดคล้อง กับความคิดที่ว่า ความพร้อมในการพูดภาษาที่สองนั้น ผู้เรียนจะต้องฟังได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ เสียก่อน

2. ความเข้าใจในภาษาที่สองนั้น ควรจะพัฒนาโดยวิธีการให้ผู้เรียนได้ฟังคำสั่งและปฏิบัติ ท่าทางตามคำสั่งนั้น ๆ ดังนั้น ประโยคคำสั่งจึงเป็นกลไกสำคัญที่สามารถทำให้ผู้สอนนั้นควบคุม พฤติกรรมของผู้เรียนได้

3. ครูต้องมีการรอให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมในการพูด ไม่ควรบังคับให้ผู้เรียนพูดขณะที่พวกเขา กำลังทำความเข้าใจ ผู้เรียนแต่ละคนจะสามารถเริ่มพูดได้เมื่อตนเองเกิดความพร้อมแล้วเท่านั้น

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า หลักการที่สำคัญของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่ สำคัญ มีองค์ประกอบ 3 ประการดังนี้ (1) ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ดี จากการมี ทักษะการฟังที่เข้าใจ (2) ควรฝึกให้ผู้เรียนได้ฟังคำสั่งและปฏิบัติตาม และใช้ประโยคคำสั่งให้เป็น สื่อสำคัญในการสอน (3) ควรสร้างความพร้อมให้ผู้เรียน มากกว่าบังคับให้ผู้เรียนพูดขณะที่ผู้เรียน ยังไม่พร้อม

1.4 ขั้นตอนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total physical response)

แอสเชอร์ (Asher, J., 1979) ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญในการสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทางนั้นคือการสอนประโยคคำสั่ง พร้อมกับแสดงท่าทางตามคำสั่งนั้น ๆ 2-3 ครั้ง จนกระทั่ง ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเองได้ ซึ่งวิธีการดังกล่าวมีลำดับและขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอและทบทวนบทเรียน โดยครูทำการนำเข้าสู่บทเรียน และ ทบทวนบทเรียนโดยการพูดประโยคคำสั่ง 2-3 ครั้ง พร้อมทั้งปฏิบัติท่าทางประกอบ โดยที่นักเรียน ปฏิบัติท่าทางร่วมกันกับครู

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ เมื่อนักเรียนสามารถฟังคำสั่งได้อย่างเข้าใจแล้วนั้น ครูจะให้ นักเรียนปฏิบัติท่าทางให้ถูกต้องตามคำสั่งที่ได้ฟังด้วยตนเอง โดยที่ครูอาจให้นักเรียนปฏิบัติร่วมกัน

ทั้งชั้นเรียนหรือรายบุคคล และมีครูคอยสังเกตพฤติกรรมนักเรียน หากปฏิบัติไม่ถูกต้อง สามารถกลับไปทำกิจกรรมในชั้นที่ 1 ได้อีกครั้ง

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูลป้อนกลับ ในขั้นนี้ครูมีหน้าที่สังเกตการปฏิบัติทำทางของนักเรียนและให้ข้อมูลป้อนกลับโดยการชื่นชมเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง หรือให้คำแนะนำในกรณีที่นักเรียนยังปฏิบัติไม่ถูกต้องหรือไม่เข้าใจในคำสั่ง

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ได้แก่ การให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ สะกดคำศัพท์ บอกความหมายของคำศัพท์ เล่นเกม แสวงหาบาทสมมติ แสดงท่าทางประกอบ เพลง หรือกิจกรรมอื่นๆ เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

จากขั้นตอนดังกล่าวนี้สามารถสรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีลำดับขั้นการเรียนรู้ค่อยๆ เป็นค่อยๆ ไป โดยเริ่มแรกนั้นมีครูปฏิบัติเป็นตัวอย่าง ผู้เรียนจะได้รับฟังคำสั่งภาษาอังกฤษและท่าทางตามคำสั่งนั้น ๆ จนสามารถเข้าใจและสามารถปฏิบัติท่าทางดังกล่าวได้ด้วยตนเอง โดยที่ครูไม่ได้มีการเร่งรัดหรือมีการบังคับให้พูดในขณะที่ไม่พร้อม อีกทั้งยังมีกิจกรรมเสริมที่น่าสนใจและไม่น่าเบื่อ ซึ่งเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้อีกด้วย

2. การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

2.1 การฟัง

(1) ความหมายของการฟัง

นักการศึกษา นักจิตวิทยา นักปรัชญา ได้ให้คำนิยามและให้ความหมายของการฟังไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ให้ความหมายของคำว่า ฟังไว้ว่า ตั้งใจสดับ คอยรับเสียงด้วยหูและเชื่อ ทำตามถ้อยคำ เช่น ให้ฟังคำสั่งผู้บังคับบัญชา

รุ่งพอน รักอยู่ (2559) กล่าวว่า การฟังนั้นมีความสำคัญมาก เป็นทักษะที่เกิดขึ้นก่อนทักษะการพูด หากไม่มีทักษะการฟัง ทักษะการพูดจะไม่สามารถพัฒนาได้ การสนทนาจะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพได้นั้น ผู้ฟังต้องเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดสื่อสารออกมา เมื่อสะสมข้อมูลทางภาษามากพอและพร้อมที่จะพูดการพูดจึงเกิดขึ้น

กราเชิน (Krashen, S.D., 1983) กล่าวถึงความหมายของการฟังว่า การฟัง หมายถึง การรับสารหรือตัวป้อนต่างๆ ที่มีความหมาย เพื่อรับรู้ตัวภาษาได้ถูกต้องตามกระบวนการ ไม่ควรบังคับหรือป้อนภาษาที่สองให้ผู้ฟังจะกว่าผู้ฟังมีโอกาสในการรับรู้พอสมควร

แวนเดอร์กริฟท์ (Vandergrift, L., 2016) กล่าวถึงการฟังว่า การฟังเป็น กระบวนการทำงานที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของมนุษย์ ผู้ฟังจำเป็นต้องแยกเสียงและทำความเข้าใจ ในด้านของคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ทางภาษา อีกทั้งการแปลความและการเน้นเสียงสูง ต่ำ ซึ่งการแปลความหมายนั้นต้องเกิดขึ้นภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรม ดังนั้น การฟังเป็น กระบวนการแปลความหมายที่ซับซ้อน

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของการฟัง สามารถสรุปได้ว่า การฟังหมายถึง การ รับสารจากการได้ยิน เมื่อโสตประสาทรับรู้ เกิดความคิด ตีความ เกิดเป็นความเข้าใจและใช้ ประโยชน์จากสารที่ได้ฟังได้

(2) รูปแบบของการฟัง

นักการศึกษา นักจิตวิทยา นักปรัชญา ได้กำหนดรูปแบบของกิจกรรมการฟัง ไว้แตกต่างกัน ดังนี้

อันเดอร์วูด (Underwood, M., 1989) กล่าวถึงกิจกรรมการฟังไว้ว่า รูปแบบกิจกรรมการฟังเพื่อใช้ในงานสังคม รูปแบบกิจกรรมการฟังเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล รูปแบบ กิจกรรมการฟังเพื่อการควบคุม รูปแบบกิจกรรมการฟังเพื่อแสดงออกทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ความสนุกสนาน ในการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟัง ครูผู้สอนควรมีการเตรียมตัวให้ผู้เรียนฟังอย่างมี จดมุ่งหวัง ดังนี้

1. การฟังบทสนทนา ผู้เรียนหรือผู้ฟังไม่จำเป็นต้องฟังตลอดทั้งเรื่อง อาจ มีความสนใจในบางช่วงหรือบางตอนเท่านั้นก็ได้
2. การฟังประกาศในสถานที่ต่าง ๆ นั้น ผู้ฟังหรือผู้เรียนสามารถสนใจฟังแต่ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเองเท่านั้นได้
3. การฟังข่าว ผู้ฟังหรือผู้เรียนสามารถฟังแต่เรื่องที่ตนเองสนใจเท่านั้นได้
4. การดูข่าว ผู้ฟังได้ดูภาพประกอบที่สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง จะช่วยให้ผู้ฟัง หรือผู้เรียนเข้าใจเรื่องได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

5. การฟังวิทยุ เทป เพื่อความเพลิดเพลินและบันเทิงใจ
6. การดูโทรทัศน์เพื่อความเพลิดเพลิน
7. การดูละครหรือการแสดงต่างๆ
8. การดูภาพยนตร์
9. การฟังเพลง
10. การฟังบทเรียนอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งเรื่องนั้น ผู้เรียนรวบรวม

ความคิดหลัก ความคิดรวบยอด หรือรายละเอียดปลีกย่อย หรือจุดบันทึก สอบถามครูผู้สอน เพื่อเสริมการเรียนรู้ได้

11. ในการฟังบรรยาย จุดมุ่งหมายคือความเข้าใจเนื้อหาหรือการจดจำ
ข้อมูล
12. การฟังการสนทนาบรรยาย หากครูมีอุปกรณ์เสริมหรือกิจกรรมเสริมจะ
ทำให้ผู้ฟังหรือผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย
13. การฟังสุนทรพจน์ ผู้ฟังหรือผู้เรียนสนใจฟังแนวคิด ความคิดรวบยอด
และทัศนคติของผู้พูด

จากรูปแบบการจัดกิจกรรมการฟังที่หลากหลายที่กล่าวมานั้น สามารถสรุปได้ว่า ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่หลากหลาย จัดหากิจกรรม สื่อ ใบบงาน หรือคัดเลือกเนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจและเนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจ เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง

(3) ความสำคัญของการฟัง

นักการศึกษา นักปรัชญา และนักวิจัย ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญของการฟังไว้ ดังนี้

Nation (2009) กล่าวว่า ความสำคัญของการฟังนั้น เป็นทักษะที่มีความสำคัญมากกับผู้ที่กำลังเรียนรู้ด้านภาษา ผู้เรียนจะได้รับสารที่ผู้ส่งสารต้องการ และความรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนภาษา ต่อเมื่อผู้เรียนได้รับการฟังสารนั้นๆ และทักษะการฟังนั้นจะสามารถต่อยอดไปถึงทักษะการพูดได้

รุ่งพนอ รักอยู่ (2559) กล่าวว่า ทักษะการฟังนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นทักษะที่เดิขึ้นก่อนทักษะการพูด หากผู้เรียนไม่มีทักษะการฟัง อาจส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาทักษะการพูดได้

ฤทัยรัตน์ ศรีพวงมาลัย (2561) กล่าวไว้ว่า ความสำคัญของทักษะการฟังนั้น จะช่วยให้พัฒนาทักษะได้หลายด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการออกเสียง นอกจากนี้การฟังไม่เพียงแต่เป็นการฟังเพื่อข้อมูลข่าวสารเพียงอย่างเดียว แต่สามารถได้รับความบันเทิงและข้อคิดต่าง ๆ แล้ว สามารถนำเรื่องที่ได้ฟังมาปรับใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองได้อีกด้วย

ดังนั้นจากทฤษฎีและแนวคิดต่าง ๆ จากนักการศึกษา นักปรัชญา และนักวิจัย ที่ได้กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญต่อผู้เรียนภาษา เนื่องจากเป็นทักษะที่จะสามารถต่อยอดไปสู่ทักษะการพูดได้

(4) การวัดและประเมินผลการฟัง

นักการศึกษา นักปรัชญา และนักวิจัย ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลของการฟังไว้ ดังนี้

เนชั่น (Nation, I. S. P., 2009) กล่าวว่า การวัดและการประเมินผลการฟังนั้น ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมินทั้งหมด 3 รูปแบบ ได้แก่ ความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง และความสะดวก

1. ความเชื่อมั่น (Reliability) นั้นเป็นการวัดค่าความน่าเชื่อถือของผลการวัดผลแบบทดสอบ หากนำแบบทดสอบชุดเดิมไปใช้กับผู้เรียนอื่นผลการทดสอบก็ยังคงให้ผลเหมือนเดิม ในการตรวจสอบความเชื่อมั่นตามลักษณะทางสถิติสามารถทำได้ ดังนี้

1.1 การทดสอบหรือการทดสอบซ้ำ (Test/Retest) มีวิธีการคือการนำแบบทดสอบชุดเดิมมาใช้กับนักเรียนกลุ่มเดิมแต่ต้องเว้นระยะเวลาห่างในการทำแบบทดสอบประมาณ 1 สัปดาห์ ซึ่งแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นจะต้องมีคะแนนผลการทดสอบไม่ต่างจากคะแนนการทดสอบเดิม

1.2 วิธีแบ่งครึ่ง (Split Halves) คือ การแบ่งแบบทดสอบออกเป็นสองส่วน ให้กลุ่มผู้เรียนทำแบบทดสอบ โดยหากแบบทดสอบมี 50 ข้อ ผู้สอนแบ่งข้อสอบออกเป็น 2 ส่วน โดยการแบ่งออกตามเลขคู่และเลขคี่ จากนั้นนำไปให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบ และเปรียบเทียบ

ผลการทดสอบในแต่ละกลุ่ม ถ้าเป็นการทดสอบที่มีความเชื่อมั่นจะมีผลคะแนนในการทดสอบ คล้ายคลึงกันทั้งสองกลุ่ม

1.3 แบบทดสอบที่คล้ายคลึงกัน คือ การแบ่งแบบทดสอบเป็นสองรูปแบบ ที่คล้ายกันให้มากที่สุดแต่ไม่เหมือนกัน เมื่อให้ผู้เรียนคนเดียวกันทำแบบทดสอบทั้งสองรูปแบบผล คะแนนในแต่ละครั้งไม่แตกต่างกัน

2. ความเที่ยงตรง (Validity) แบบประเมินจะมีความเที่ยงตรงหากใช้วัดได้ตรงกับจุดประสงค์ ที่ต้องการวัด ตัวอย่างเช่น แบบทดสอบการออกเสียงจะมีความเที่ยงตรงก็ต่อเมื่อใช้ทดสอบ การออกเสียง แต่จะขาดความเที่ยงตรงหากใช้ทดสอบความสามารถในการพูดเพื่อการ สื่อสาร

ความเที่ยงตรงสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด ดังนี้

- (1) ความเที่ยงตรงภายนอก คือ ผู้เข้าทำการประเมิน ผู้ให้การประเมิน และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเห็นว่าแบบประเมินนี้ถูกต้อง เหมาะสม เที่ยงตรง
- (2) ความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา คือ พิจารณาด้านเนื้อหา ทักษะ และ ภาษาของแบบประเมินว่าตรงตามสิ่งที่ต้องการประเมินหรือไม่ ยกตัวอย่างเช่น ในการวัดความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาของแบบประเมิน ทักษะการฟังด้านวิชาการ ผู้สอนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบและการ ใช้ทักษะการฟังของทักษะการฟังด้านวิชาการและนำมาสร้างแบบ ประเมิน ผู้สอนอาจประเมินโดยดูจากสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทักษะการฟัง ด้านวิชาการ เช่น การจดบันทึก การเข้าใจคำศัพท์ทางวิชาการ และ การจัดลำดับความคิดจากสิ่งที่ผู้เรียนฟัง

3. ความสะดวกในการวัด แบบประเมินเมื่อถูกนำไปใช้จริงมีข้อจำกัดต่าง ๆ มากมาย เช่น เวลา เงิน สิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ต่าง ๆ ดังนั้นจึงไม่ควรสร้างแบบ ประเมินที่ยาก หรือนานเกินไปสำหรับ 40 นาที ซึ่งถือว่าเป็นเวลาที่เหมาะสมสำหรับการทดสอบ และประเมินการฟัง การออกแบบแบบประเมินจึงควรคำนึงถึงเวลาที่น่าแบบประเมินไปใช้จริง เช่น

ไม่ควรใช้กระดาษ อุปกรณ์หรือใช้คนจำนวนมากเมื่อนำแบบประเมินไปใช้ และแบบประเมินจะต้องเข้าใจง่าย เป็นต้น โดยการสร้างแบบประเมินการฟังที่สะดวกในการวัดนั้นสามารถทำได้โดยการใช้แบบประเมินการฟังแบบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยในแต่ละระดับจะมีสิ่งที่ต้องการ จะประเมินและคะแนนที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้ง่ายต่อการประเมินผู้เรียนแต่ละบุคคล

อัจฉรา วงศ์โสธร (2529) อธิบายว่า การวัดและประเมินผลการฟังนั้นสามารถวัดได้ทั้งที่เป็นหน่วยความหมายย่อยและความเข้าใจสารโดยรวม ที่สามารถใช้พื้นฐานความรู้ของผู้เรียนมาวัดและประเมินผลได้ โดยการวัดและประเมินผลการฟังนั้นอาจวัดได้โดยบททดสอบการฟังและมีตัวเลือกสำหรับเลือกตอบ หรืออาจเป็นการทดสอบการฟังและเขียนคำตอบเป็นข้อความสั้นๆ

ภัทราวดี ยวนชื่น (2553) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการฟังนั้นมีวิธีการที่หลากหลายวิธี โดยการฟังเสียง หรือความเข้าใจในการฟังนั้นมีรูปแบบการประเมินที่ตรงรูปแบบของการฟัง โดยที่เกณฑ์การประเมินนั้นจะปรับเปลี่ยนตามเนื้อหาที่ได้รับฟัง

จากแนวความคิดดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการฟังนั้นสามารถทำได้หลากหลายรูปแบบ เช่น ความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง และความสะดวก หรืออาจวัดเป็นแบบทดสอบในรูปแบบที่หลากหลายเช่น การเลือกตอบหรือการตอบแบบสั้น ๆ ทั้งนี้รูปแบบของเกณฑ์การวัด วิธีการทดสอบ และรูปแบบของการฟังสารต่าง ๆ

2.2 การพูด

(1) ความหมายของการพูด

นักการศึกษา นักจิตวิทยา นักปรัชญา ได้ให้คำนิยามและให้ความหมายของการพูด ให้แตกต่างกัน ดังนี้

เวลเล็ท และ โจแวนโนวิช (Valette, Rebecca M. and Jovanovich, Harcourt B. 1977) กล่าวว่า การพูดไม่ใช่เพียงการเปล่งเสียงการพูด หรือออกเสียงสูงต่ำเพียงเท่านั้น แต่ผู้พูดต้องเข้าใจในสิ่งที่ตนเองพูด และควรเลือกใช้ภาษา สำนวนที่ถูกต้องตามหลักเจ้าของภาษา ทำให้การพูดสื่อสารนั้นเกิดประสิทธิภาพ

เซิร์ล (Searle, J.R., 1978) กล่าวถึงความหมายของการพูดว่า การพูดหมายถึง ความเข้าใจจุดมุ่งหมายในการพูดของผู้พูด โดยในขณะที่ผู้พูดจะเกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟัง ดังนั้นการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

วิดโดว์สัน (Widdowson, H., 1985) กล่าวว่า การพูดนั้นหมายถึงการกระทำเพื่อ ส่งสารหรือการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้ฟังและผู้พูด การพูดนั้นไม่เพียงแต่ใช้อวัยวะในการเปล่งเสียงเพียงเท่านั้น แต่เป็นการออกเสียงผ่านเพื่อการสื่อความหมาย และมีหูเป็นอวัยวะรับสาร นอกจากนี้ยังเป็นการใช้ท่าทางในการเคลื่อนไหว แสดงออกผ่านท่าทางและแสดงสีหน้าในการ สื่อสารให้เกิดความเข้าใจได้อีกด้วย

จากคำกล่าวของนักการศึกษาหลายๆ ท่านนั้น สามารถสรุปได้ว่า การพูดไม่ใช่ เป็นเพียงการเปล่งเสียง แต่เป็นการส่งสารที่มีความหมายด้วยเสียง สารที่ส่งนั้นอาจจะเป็นความคิด ความรู้สึก ทศนคติ หรืออารมณ์ ที่ทำให้ผู้ฟังสามารถฟังได้อย่างเข้าใจและตอบสนองความต้องการ ของผู้พูดได้ ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้น การพูดนับเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญมาก เพราะถ้าหากผู้พูด สามารถพูดได้ก็จะสามารถฟังผู้อื่นได้รู้เรื่องเช่นกัน

(2) ระดับความสามารถในการพูด

เวลเล็ท และ ดิสิค (Valette, R. M. & R.S. Disick., 1972) แบ่งระดับ ความสามารถในการพูดไว้ทั้งหมด 5 ระดับ ได้แก่

(1) ระดับกลไก (mechanical skill) ผู้เรียนจะสามารถออกเสียงเปล่งเสียงใน รูปแบบของเจ้าของภาษา ทั้งระดับเสียง การเน้นเสียงหนักเบา การเชื่อมคำ และการจดจำบท สนทนา โดยที่ไม่จำเป็นต้องเข้าใจข้อความเหล่านั้น

(2) ระดับความรู้ (knowledge) ผู้เรียนสามารถพูดให้ข้อมูลที่ได้เรียน มาแล้ว โดยใช้คำศัพท์ หรือไวยากรณ์ต่างๆ ได้อย่างเข้าใจความหมายที่ถูกต้อง

(3) ระดับการถ่ายโอน (transfer) ผู้เรียนสามารถนำไวยากรณ์ที่ได้เรียน มาสร้างประโยคให้ตรงกับความต้องการที่จะสื่อได้

(4) ระดับการสื่อสาร (communication) ผู้เรียนสามารถแสดงความคิด และความต้องการของตนเองให้ผู้รับสารฟังได้อย่างเข้าใจ

(5) ระดับวิพากษ์วิจารณ์ (criticism) ผู้เรียนสามารถพูดโดยใช้คำ

น้ำเสียง สำนวน และลีลาในการพูดสื่อสารได้เหมาะสมตามสถานการณ์

จากแนวคิดดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า ระดับความสามารถของผู้ฟังนั้น แบ่งตามระดับชั้น ได้ดังนี้

(1) ผู้เรียนสามารถเลียนแบบเสียงเจ้าของภาษา โดยที่ไม่จำเป็นต้อง เข้าใจข้อความเหล่านั้น

(2) ผู้เรียนสามารถใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่ได้เรียนรู้มาแล้วในการ สร้างประโยคต่าง ๆ ได้

(3) ผู้เรียนพูดสื่อความหมายจากไวยากรณ์ที่ได้เรียนรู้มาแล้วได้อย่าง ถูกต้อง

(4) ผู้เรียนสามารถพูดแสดงความคิดเห็นของตนเองได้

(5) ผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารได้เหมาะสมกับสถานการณ์

3. ความพึงพอใจ

3.1 ความหมายของความพึงพอใจ

นักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้มากมาย มากมาย แยกตามทัศนะต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

ราชบัณฑิตสถาน (2554) ได้ให้ความหมายไว้ว่า พอใจ หมายถึง สมใจ ชอบใจ เหมาะ และพึงใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ

พัฒนา พรหมณี (2563) ได้ศึกษาความหมายของความพึงพอใจไว้ดังนี้ ความพึงพอใจ หมายถึง สิ่งที่เกิดจากแรงจูงใจซึ่งเป็นพฤติกรรมภายในที่ผลักดันให้เกิดความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ เห็น ด้วย ไม่เห็นด้วย ยินดี ไม่ยินดี เมื่อได้รับการตอบสนองของความต้องการ และความคาดหวัง ที่เกิดจากการประมาณค่า อันเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์จากการกระทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดการตอบสนอง ความต้องการตามเป้าหมายของแต่ละบุคคล

จากความหมายที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น สามารถกล่าวโดย สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกภายในจิตใจที่อยู่ในสภาวะที่ปราศจากความเครียด ความวิตกกังวล รู้สึกพอใจ ชอบใจ หรือเป็นทัศนคติอย่างหนึ่งที่เป็นนามธรรมเป็นความรู้สึกส่วนตัวทั้งด้านบวกและลบขึ้นอยู่กับ การได้รับการตอบสนองเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมในการแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อการ

เลือกที่จะปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งในแต่ละบุคคลนั้นจะมีความพึงพอใจในลักษณะที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถสังเกตได้โดยการแสดงออกของบุคคลนั้น

3.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

แม็คลอร์ด (McLeod, S. A., 2018) กล่าวถึง ทฤษฎีลำดับชั้นของความต้องการ Maslow (Maslow's hierarchy of needs) ว่าเป็นทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางโดยตั้งอยู่บนพฤติกรรมของมนุษย์ดังนี้

1. ลักษณะความต้องการของมนุษย์ได้แก่

1.1 ความต้องการของมนุษย์เป็นไปตามลำดับชั้นความสำคัญโดยเริ่มระดับความต้องการขั้นสูงสุด

1.2 มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอเมื่อความต้องการอย่างหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้วก็มีความต้องการ สิ่งใหม่เข้ามาแทนที่

1.3 เมื่อความต้องการในระดับหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่ก่อให้เกิดพฤติกรรมต่อสิ่งนั้นแต่จะมี ความต้องการในระดับสูงเข้ามาแทนและเป็นแรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรมนั้น

1.4 ความต้องการที่เกิดขึ้นอาศัยซึ่งกันและกันมีลักษณะควบคู่คือเมื่อความต้องการอย่างหนึ่งยังไม่หมด สิ้นไปก็มีความต้องการอีกอย่างหนึ่งเกิดขึ้นมา

2. ลำดับชั้นความต้องการของมนุษย์มี 5 ระดับได้แก่

2.1 ความต้องการพื้นฐานทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอดของชีวิตเช่นความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย และความต้องการทางเพศ ความต้องการทางด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนก็ต่อเมื่อความต้องการทั้งหมดของคนยังไม่ได้รับการตอบสนอง

2.2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Security Needs) เป็นความรู้สึกที่ต้องการความมั่นคงปลอดภัยใน ปัจจุบัน และอนาคตซึ่งรวมถึงความก้าวหน้าและความอบอุ่นใจ

2.3 ความต้องการทางสังคม (Social or Belonging Needs) ได้แก่ความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการ ยอมรับในสังคมความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน

2.4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องหรือมีชื่อเสียง (Esteem Needs)

เป็นความต้องการระดับสูง ได้แก่ ความต้องการอยากเด่นในสังคม รวมถึงความสำเร็จ ความรู้ ความสามารถ ความเป็นอิสรภาพ และเสรีและการ เป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั้งหลาย

2.5 ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization

Needs) เป็นความต้องการระดับสูงของ มนุษย์ส่วนมากจะเป็นการนึกอยากจะเป็นอยากจะได้ตาม ความคิดเห็นของตัวเอง แต่ไม่สามารถแสวงหาได้ (Maslow,1970)

โคทเลอร์ และ อาร์มสตรอง (Kotler, Phillip and Armstrong, 2002) รายงานว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ (motive) หรือแรงขับเคลื่อน (drive) เป็นความต้องการที่ กดดันจนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่ง ความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการทางชีววิทยา (biological) เกิดขึ้นจากสภาวะตึงเครียด เช่น ความหิวกระหายหรือความลำบากบางอย่าง เป็น ความต้องการทางจิตวิทยา (psychological) เกิดจากความต้องการยอมรับ (recognition) การยก ย่อง (esteem) หรือการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน (belonging) ความต้องการส่วนใหญ่อาจไม่มาก พอที่จะจูงใจให้บุคคลกระทำในช่วงเวลานั้น ความต้องการกลายเป็นสิ่งจูงใจ เมื่อได้รับการกระตุ้น อย่างเพียงพอจนเกิดความตึงเครียด โดยทฤษฎีที่ได้รับความนิยมมากที่สุด มี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎี ของอับราฮัม มาสโลว์ และทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์

1. ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's theory motivation)

อับราฮัม มาสโลว์ (A.H.Maslow) ค้นหาวีธีที่จะอธิบายว่าทำไมคนจึงถูกผลักดันโดยความ ต้องการบางอย่าง ณ เวลานั้น ทำไมคนหนึ่งจึงทุ่มเทเวลาและพลังงานอย่างมากเพื่อให้ได้มาซึ่ง ความปลอดภัยของตนเองแต่อีกคนหนึ่งกลับทำสิ่งเหล่านั้น เพื่อให้ได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น คำตอบของมาสโลว์ คือ ความต้องการของมนุษย์จะถูกเรียงตามลำดับจากสิ่งที่กดดันมากที่สุดไป ถึงน้อยที่สุด ทฤษฎีของมาสโลว์ได้จัดลำดับความต้องการตามความสำคัญ คือ

1.1 ความต้องการทางกาย (physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐาน คือ อาหาร ที่พัก อากาศ ยารักษาโรค

1.2 ความต้องการความปลอดภัย (safety needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่า ความต้องการเพื่อความอยู่รอด เป็นความต้องการในด้านความปลอดภัยจาก อันตราย

1.3 ความต้องการทางสังคม (social needs) เป็นความต้องการยอมรับจากเพื่อน

1.4 ความต้องการยกย่อง (esteem needs) เป็นความต้องการยกย่อง

ส่วนตัว ความนับถือ และสถานะทางสังคม

1.5 ความต้องการให้ตนประสบความสำเร็จ (self – actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล ความต้องการทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ

บุคคลพยายามที่สร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรกก่อน เมื่อความต้องการนั้นได้รับความพึงพอใจ ความต้องการนั้นก็จะหมดลงและเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลพยายามสร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดลำดับต่อไป ตัวอย่าง เช่น คนที่อดอยาก (ความต้องการทางกาย) จะไม่สนใจต่องานศิลปะชิ้นล่าสุด (ความต้องการสูงสุด) หรือไม่ต้องการยกย่องจากผู้อื่น หรือไม่ต้องการแม้แต่อากาศที่บริสุทธิ์ (ความปลอดภัย) แต่เมื่อความต้องการแต่ละขั้นได้รับความพึงพอใจแล้วก็จะมีความต้องการในขั้นลำดับต่อไป

2. ทฤษฎีแรงจูงใจของ فروยด์

فروยด์ (Freud, S., 1964) ตั้งสมมุติฐานว่าบุคคลมักไม่รู้ตัวมากนักว่าพลังทางจิตวิทยามีส่วนช่วยสร้างให้เกิดพฤติกรรม فروยด์พบว่าบุคคลเพิ่มและควบคุมสิ่งเร้าหลายอย่าง สิ่งเร้าเหล่านี้อยู่นอกเหนือการควบคุมอย่างสิ้นเชิง บุคคลจึงมีความฝัน พูดคำที่ไม่ตั้งใจพูด มีอารมณ์อยู่เหนือเหตุผลและมีพฤติกรรมหลอกหลอนหรือเกิดอาการวิตกกังวลอย่างมาก

อารี พันธมณี (2546) ได้กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีสำหรับการสร้างความพึงพอใจมีหลายทฤษฎี แต่ที่ยอมรับและมีชื่อเสียงที่ผู้วิจัยนำเสนอ คือ ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Need) ที่กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนมีความต้องการเหมือนกัน แต่ความต้องการนั้นเป็นลำดับขั้น เขาได้ตั้งสมมุติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ ดังนี้

1. มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีที่สิ้นสุด ขณะที่ความต้องการสิ่งใดได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นอีกไม่มีวันจบสิ้น

2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งจูงใจสำหรับพฤติกรรมอื่นต่อไป ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรม

3. ความต้องการของมนุษย์จะเรียงเป็นลำดับชั้นตามลำดับความสำคัญ กล่าวคือ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนอง ซึ่งลำดับชั้นความต้องการของมนุษย์มี 5 ชั้นตอนตามลำดับจากชั้นต่ำไปชั้นสูง ดังนี้

3.1 ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการในเรื่องของอาหาร น้ำ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย และความต้องการทางเพศ ความต้องการด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนก็ต่อเมื่อความต้องการทั้งหมดของคนยังไม่ได้มีการตอบสนอง

3.2 ความต้องการด้านความปลอดภัยหรือความมั่นคง (Security of Safety Needs) ถ้าความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองตามสมควรแล้ว มนุษย์จะต้องการในชั้นสูงต่อไป คือ เป็นความรู้สึกปลอดภัย หรือความมั่นคงในปัจจุบันและอนาคต รวมถึงความก้าวหน้าและอบอุ่นใจ

3.3 ความต้องการทางด้านสังคม (Social or Belonging Needs) หลังจากที่มนุษย์ได้รับการตอบสนองในสองขั้นดังกล่าวแล้วจะมีความต้องการสูงขึ้นอีก คือ ความต้องการทางด้านสังคมเป็นความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตร และความรักจากเพื่อน

3.4 ความต้องการที่จะได้รับการยอมรับนับถือ (Esteem Needs) เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่อง ให้เกียรติและเห็นความสำคัญของตนเอง อยากเด่นในสังคม รวมถึงความสำเร็จ ความรู้ความสามารถ ความเป็นอิสระ และเสรีภาพ

3.5 ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization) เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์ ส่วนมากจะเป็นการอยากจะเป็นอยากจะได้ตามความคิดของตน หรือต้องการจะเป็นมากกว่าที่ตัวเองเป็นอยู่ในขณะนั้น

จากทฤษฎีความต้องการตามลำดับชั้นของมาสโลว์ สามารถสรุปได้ว่า ความต้องการทั้ง 5 ชั้นของมนุษย์มีความสำคัญไม่เท่ากัน การมุ่งใจตามทฤษฎีนี้จะต้องพยายามตอบสนองความต้องการของมนุษย์ซึ่งมีความต้องการที่แตกต่างกัน และความต้องการในแต่ละชั้นนั้นมีความสำคัญแก่นบุคคลมากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับความพึงพอใจที่ได้รับจากการตอบสนองความต้องการในลำดับชั้นนั้น ๆ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยภายในประเทศที่เกี่ยวกับการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง และเทคนิคการสลับภาษา เพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีดังต่อไปนี้

ทัศนาศรี ประสานตรี มนตรี อนันตรักษ์ และ รุ่งทิวา อุ่นเจริญ(2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบ B-SLIM พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR มีความพึงพอใจต่อการ จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ มากที่สุด

ภัทรวดี ปันติ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่ มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมล-เรียม สุโกศล (บ้านผาใต้) ซึ่งการวิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และเพื่อศึกษาการกล้าแสดงออกของ นักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง กลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมล-เรียม สุโกศล (บ้านผาใต้) อำเภอแม่ อาย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 16 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบ ตอบสนองด้วยท่าทาง มีค่าเฉลี่ยจากการทดสอบ ผลการประเมินทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 61.43 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 7.13 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.56 ส่วนคะแนนการ ประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับ ดีมาก

วารุณี ศิริและอภิราตี จันทร์แสง (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการ เรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยงานวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของ แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อน เรียนและหลังเรียน และเพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยผลการวิจัยพบว่า แผนการ

จัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.73/75.83 ค่าดัชนีประสิทธิผล ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 47.27 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเลิกเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเฉลี่ย 4.20

สุนารี จิตรรัมย์และสิทธิพล อาจอินทร์ (2561) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเฉลี่ยเท่ากับ 14.96 คิดเป็นร้อยละ 74.80 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 76.00 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวกับการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเทคนิคการสลับภาษา เพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีดังต่อไปนี้

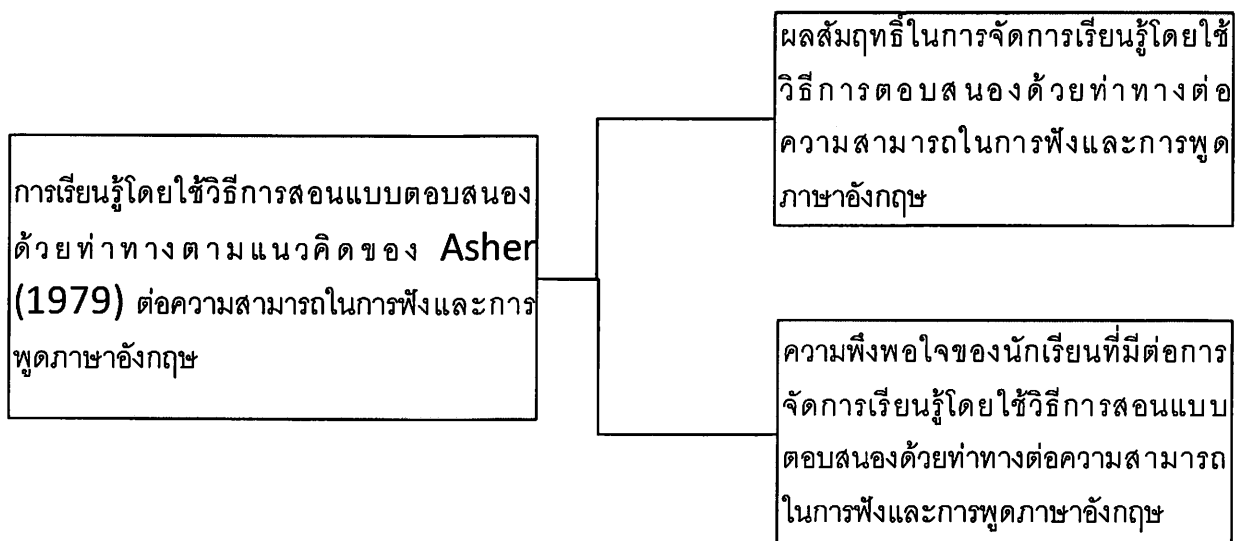
ดวิ (Dwi Suryaningrum, 2017) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการพูด ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 SMA PSKD 7 Depok ผลการทดลองปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนระหว่างชั้นทดลอง มีคะแนนเท่ากับ 67.36 และชั้นเรียนควบคุม มีคะแนนเท่ากับ 51.52 ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่าการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนั้นมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้

ถึงถึง (Tingting, S. 2561) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนั้น ทำให้นักเรียนมีทักษะการพูดหลังเรียนได้ดีกว่าการสอนแบบเก่า ซึ่งวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนั้นยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอีกด้วย

ฟามวูฟีโฮและนอธีแคมอันห์ (Pham Vu Phi Ho, Ngo Thi Cam Anh, 2018) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความคงทนในการจดจำ คำศัพท์และความสามารถในการพูด ของนักเรียนวัยเด็กที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็น

ภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยปรากฏว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสามารถสร้างบรรยากาศที่กระตือรือร้นและเป็นมิตรในห้องเรียน เพื่อให้เด็กนักเรียนจดจำคำศัพท์ในระยะยาว และเพิ่มพูน อีกทั้งยังสามารถพัฒนาทักษะและความคล่องแคล่วในการพูด

6. กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปี
การศึกษา 2563 โรงเรียนประชานอุทิศ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 22 คน โดยใช้วิธีการ
สุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วย จำนวน 6 แผน แผนละ 2
ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

1.1 ผู้วิจัยศึกษาหลักการ แนวคิด และวิธีในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อ
เป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนอง
ด้วยท่าทาง ตามตัวชี้วัดชั้นปีและสาระการเรียนรู้แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาต่างประเทศพุทธศักราช 2551

1.3 วิเคราะห์บริบทของผู้เรียนและเนื้อหาเพื่อที่จะกำหนดขอบเขตที่จะใช้ในการ
จัดการเรียนรู้ เลือกเนื้อหาหรือเรื่องราวที่มีคำศัพท์หมวดกริยาอาการ เพื่อที่จะให้สอดคล้องกับ
วิธีการเรียนรู้ผ่านการใช้วิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง

1.4 วิเคราะห์ตัวชี้วัดตามสาระการเรียนรู้แกนกลางที่กำหนดไว้ เพื่อกำหนดวิธีการ
วัดและประเมินผล รวมทั้งกำหนดเครื่องมือที่ใช้วัด

1.5 ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้จากข้อมูลที่ได้รวบรวมและวิเคราะห์ไว้ โดย
แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1.5.1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้

1.5.2 จำนวนชั่วโมง

1.5.3 มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

1.5.4 สาระสำคัญ

1.5.5 จุดประสงค์การเรียนรู้

1.5.6 สาระการเรียนรู้

1.5.7 กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วย

ท่าทาง (Total Physical Response)

1.5.8 สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1.5.9 การวัดผลและประเมินผล

1.6 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงรายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ที่	แผนการจัดการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง
1	Color My World!	2
2	My Things	2
3	My Body	2
4	My Pets	2
5	My pets can sing.	2
6	Let's Go!	2
รวม		12

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปที่ปรึกษาวิจัยตรวจสอบเพื่อขอคำปรึกษาแล้วดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ ประเมินโดยตรวจสอบความถูกต้องในด้านเนื้อหาการจัดกิจกรรม การใช้ภาษาตลอดจนความสอดคล้องเหมาะสมของ

การจัดกิจกรรม เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบมาปรับปรุง แก้ไข เพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมและถูกต้องยิ่งขึ้น

1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นข้อสอบชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก 2 ตอน ตอนที่ 1 จำนวน 15 ข้อ และตอนที่ 2 จำนวน 15 ข้อ รวมจำนวน 30 ข้อ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

2.1 สร้างแบบทดสอบการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยสอดคล้องตามเนื้อหาที่ใช้สอน ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.2 ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบวัดความสามารถการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังต่อไปนี้

คะแนน +1 สำหรับข้อทดสอบที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อทดสอบที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

หรือไม่

คะแนน -1 สำหรับข้อทดสอบที่แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จากนั้นนำค่าการพิจารณามาคำดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษด้านคำศัพท์ แล้วพิจารณาข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5-1.0 มาใช้

2.3 ปรับปรุงและแก้ไขแบบทดสอบ จากนั้นนำไปใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน และนำผลคะแนนที่ได้มาตรวจวิเคราะห์หาความยาก (Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยที่ข้อที่ตอบถูก ได้ 1 และตอบผิด ให้ 0

2.4 คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากตั้งแต่ 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากนั้นจึงนำไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ

2.5 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจดูความเหมาะสมและความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบวัดความสามารถการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ จากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนประชานอุทิศ

3. แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการพัฒนาคุณภาพของแบบประเมินดังนี้

3.1 สร้างแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจ โดยข้อคำถามมีลักษณะที่กำหนดไว้แน่นอน มีขั้นตอนในการเตรียมคำถามล่วงหน้า โดยผู้ถูกสัมภาษณ์จะได้คำถามชุดเดียวกันกับผู้สัมภาษณ์ และผู้สัมภาษณ์จะจดบันทึกคำตอบลงในแบบสัมภาษณ์นั้น

3.2 ตรวจสอบ และประเมินความเหมาะสมของข้อคำถามแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจ ความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษา ข้อคำถามในแต่ละด้านจากผู้เชี่ยวชาญ โดยหาดัชนีความสอดคล้อง แล้วคำนวณค่าความเที่ยงตรง (IOC) โดยพิจารณาให้คะแนน ดังต่อไปนี้

คะแนน +1 สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับสมมติฐาน

คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับสมมติฐานหรือไม่

คะแนน -1 สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องกับสมมติฐาน

จากนั้นนำค่าการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจแล้วพิจารณาข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 - 1.0 มาใช้

3.3 นำแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนประชานอุทิศ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ปฐมนิเทศนักเรียนก่อนที่จะดำเนินการทดลอง เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน จุดประสงค์ในการเรียน วิธีการวัด ประเมินผล และทำการทดสอบก่อนเรียน
2. ผู้วิจัยใช้เวลาในการปฏิบัติการตามแผนการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 เดือน จำนวน 6 แผน โดยไม่รวมการทดสอบก่อนและหลังเรียน
3. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน หลังจากที่ดำเนินการสอนเสร็จสิ้นทุกแผนการสอนแล้ว
4. นำแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจให้นักเรียนประเมินตามสภาพความเป็นจริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้ ก่อนและหลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยใช้สถิติ t-test dependent
2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในการคำนวณค่าสถิติ ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย (Mean)
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. T-test dependent

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดลอง ตามลำดับดังนี้

1. นำเสนอผลการประเมินความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

2. นำเสนอผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. นำเสนอผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

1. นำเสนอผลการประเมินความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

ผลการประเมินความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ผลการตรวจสอบความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบ ปรากฏว่ามีผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับความสอดคล้องของแบบทดสอบ จำนวน 3 ท่าน โดยผลรวมของข้อสอบจำนวน 30 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 0.66 ทั้งนี้ค่า IOC ที่ยอมรับว่า ข้อสอบมีความเที่ยงตรงคือ มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ดังนั้น ข้อสอบทั้งหมดสามารถนำไปใช้ในการสอบได้ ผู้วิจัยจึงได้นำข้อสอบไปทดลองใช้กับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนประชานอุทิศ

จำนวน 15 คน และได้วิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก จากนั้นจึงนำผลที่ได้ที่ทำการคัดเลือกที่เหมาะสมไว้ 20 ข้อ และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. นำเสนอผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติ ของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (n =22)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t	Sig.
ก่อนเรียน	20	7.59	2.22	14.02*	0.0000
หลังเรียน	20	15.23	2.47		

*P<0.05

จากตารางแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติ ของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีคะแนนมีคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ก่อนเรียนเท่ากับ 7.59 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.22 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) หลังเรียนเรียนเท่ากับ 15.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.47 ค่า t เท่ากับ 14.02* แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงขึ้น

3. นำเสนอผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยการ

สัมภาษณ์ กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประชาชนอุทิศ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 22 คน พบว่า

3.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 22 คน โดยเป็นเพศชาย 12 คน คิดเป็นร้อยละ 54.54 และ เพศหญิง 10 คน คิดเป็นร้อยละ 45.45

ตาราง 3 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	12	54.54
หญิง	10	45.45

3.2 ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

นำเสนอผลการศึกษาคความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดจากความพึงพอใจของผู้เรียน ด้วยแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจ ตามประเด็นด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านครูผู้สอน ดังต่อไปนี้

3.2.1 ด้านการจัดการเรียนรู้

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามความสนใจของตนเอง เนื้อหาการเรียนรู้ไม่ยากและไม่ง่ายจนเกินไป สามารถปฏิบัติหรือนำไปใช้ในการพูดสื่อสารได้จริง บางส่วนให้ความเห็นว่า ตนเองถนัดด้านการพูด จึงเกิดความสุขสนุกสนานเมื่อได้พูดหรือมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน อีกทั้งบางส่วนยังเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ในลักษณะนี้ ช่วยส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านความกล้าแสดงออกของตนเองมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

3.2.2 ด้านครูผู้สอน

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าครูผู้สอนมีความพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือและพร้อมที่จะให้คำแนะนำในระหว่างการจัดการเรียนการสอนอยู่เสมอ บางส่วนกล่าวว่า ครูมีวิธีการเสริมแรงและให้กำลังใจที่สามารถกระตุ้นผู้เรียนได้ อีกทั้งยังกล่าวถึงการวัดและประเมินผลว่ามีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายอีกด้วย

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัย เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานการวิจัยข้อ 1
2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนเกิดความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานการวิจัยข้อ 2

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยได้แยกอภิปรายเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 7.59 คิดเป็นร้อยละ 37.95 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 15.23 คิดเป็นร้อยละ 76.15 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้าน

ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

ประการที่ 1 วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นการสอนที่เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน โดยการเริ่มการเรียนรู้จากการฟัง การเลียนแบบ จากนั้นจึงเกิดการพูด โดยมีการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการนี้ นักเรียนควรเริ่มจากการฟังคำสั่งหรือคำพูดจากผู้อื่น ทำท่าทางตอบรับเพื่อเป็นการแสดงความเข้าใจ จากนั้นเมื่อเกิดความพร้อมผู้เรียนจึงสามารถพูดได้อย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวารุณี ศิริและอภิราตี จันทร์แสง (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนวิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขณะที่ผลการเปรียบเทียบวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่ากับวิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) คิดเป็นร้อยละ 97.52 และมีผลทดลองก่อนเรียนกับหลังเรียนไม่แตกต่างกัน ขณะที่ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ คิดเป็นร้อยละ 82.95 และมีผลการทดลองก่อนเรียนต่ำกว่าหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ayu และคณะ (2563) เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการตอบสนองด้วยท่าทางต่อทักษะการพูดของนักเรียน ผลปรากฏว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองทางกายภาพ โดยรวมสามารถพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนได้และข้อมูลจากแบบสอบถามระบุว่านักเรียนรู้สึกว่าการพูดได้ง่ายขึ้นโดยใช้ท่าทางประกอบการพูด และเป็นไปในทิศทางเดียวกับ ดวิ (Dwi Suryaningrum, 2017) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการพูด ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 SMA PSKD 7 Depok ผลการทดลองปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนระหว่างชั้นทดลอง มีคะแนนเท่ากับ 67.36 และชั้นควบคุม มีคะแนนเท่ากับ

51.52 ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่า การสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนั้นมี ประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้

ประการที่ 2 การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทางเป็นการเรียนรู้ที่ดำเนินไปด้วยความไม่เครียดและเกิดความสนุกสนาน เนื่องจากเมื่อนักเรียน เกิดความเครียด จะส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นครูควรมุ่งเน้นให้นักเรียนได้เคลื่อนไหว ร่างกายและมุ่งเน้นการสอนด้านความหมาย เพื่อหลีกเลี่ยงความตึงเครียดในการเรียนรู้ภาษา และ ส่งผลให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แอชเชอร์ (Asher, J., 1979) เช่นเดียวกับ สุเฮ ดัน (Assist. Prof. Dr. Sühendan Er., 2013) กล่าวว่า ในขณะที่เรียนภาษานั้น เด็ก ๆ มุ่งเน้นไปที่ การเคลื่อนไหวดังนั้นพวกเขาจึงได้เรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัวซึ่งจะสามารถช่วยลดความเครียดในการ เรียนรู้ภาษาได้ และเช่นเดียวกับภัทรวดี บันติ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้วิธีการสอนแบบ ตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและการกล้าแสดงออกของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมล-เรียม สุโกศล (บ้านผาใต้) ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางในภาพรวมมี พัฒนาการทางทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมากซึ่งผลการประเมินทักษะ การฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เช่นเดียวกับสุนารี จิตรรัมย์และ สิทธิพล อาจอินทร์ (2561) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง พบว่า นักเรียนมีคะแนน ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเฉลี่ยเท่ากับ 14.96 คิดเป็นร้อยละ 74.80 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 76.00 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูง กว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเป็นไปในทิศทางเดียวกับ ฟามวูฟีโฮและนอฮีแคมอันห์ (Pham Vu Phi Ho, Ngo Thi Cam Anh, 2018) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทางต่อความคงทนในการจดจำคำศัพท์และความสามารถในการพูด ของนักเรียนวัยเด็กที่ใช้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยปรากฏว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สามารถสร้างบรรยากาศที่กระตือรือร้นและเป็นมิตรในห้องเรียน เพื่อให้เด็กนักเรียนจดจำคำศัพท์ ในระยะยาวและเพิ่มพูน อีกทั้งยังสามารถพัฒนาทักษะและความคล่องแคล่วในการพูด ซึ่ง สอดคล้องกับ วันทนี ไพรินทร์ (2547) ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการฟังและ การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบการ ตอบสนองด้วยท่าทางพบว่าความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและ

หลังได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังทำการทดลองสูงกว่าก่อนทำการทดลอง

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในภาพรวมเชิงคุณภาพผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ทั้งในด้าน การจัดการเรียนรู้ และด้านครูผู้สอน ทั้งนี้เนื่องมาจากการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สนุกสนาน ไม่เครียด ซึ่งความเครียดนั้นจะไปขัดขวางต่อกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้นครูควรมุ่งเน้นให้นักเรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย และมุ่งเน้นการสอนด้านความหมาย เพื่อหลีกเลี่ยงความตึงเครียดในการเรียนรู้ภาษา (Asher, J., 1979) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัทมินิงสิ มารีโจฮัน และปรานันติ (A., Ratminingsih, M., Marjohan, A. Prananti. 2019) พบว่า เมื่อจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนั้น นักเรียนเกิดความสุขกับชั้นเรียน มีความเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายและครูผู้สอนยังคิดว่าวิธีการนี้เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดของนักเรียนอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ทศนา ประสานตรี มন্ত্রী อนันตรักษ์ และ รุ่งทิภา อุ่นเจริญ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ มากที่สุด

จากการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มาใช้ในการจัดการเรียนรู้นั้นสามารถทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนเกิดความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ซึ่งสามารถนำไปพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ด้วยเหตุผลหลายประการตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1. ครูควรใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางในรูปแบบที่หลากหลาย และสามารถเพิ่มเทคนิควิธีการประเมินผลด้วยวิธีการที่มากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะไม่สร้างความเบื่อหน่ายให้แก่ผู้เรียน
2. ครูควรระงับเวลาในบางกิจกรรม หรือมีการปรับเวลาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้ใช้ต้องศึกษารายละเอียดของจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม แผนการจัดการเรียนรู้ การประเมินผลให้เข้าใจก่อนนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เกิดประสิทธิภาพในด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ
2. การปรับระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนก่อนแล้ววิเคราะห์บทเรียนที่จะทำไปใช้ ในเหมาะสมกับระดับความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2551). เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ทัศนาศรี ประสานตรี, มนต์รี อนันตวัชรีย์ รุ่งทิวา อุ่นเจริญ. (2557). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 85-93.
- พรสวรรค์ สีสื่อ. (2550). สดุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์.
- พัฒนา พรหมณี (2020). แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ในงาน. APHEIT JOURNAL, 26(1), 59-66. Retrieved from <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/apheit-ss/article/view/241557>
- ฟ้าม่วย สุกันต์ศิลป์. (2548). ความพึงพอใจต่อการให้บริการของสำนักงานเลขานุการ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. รายงานการวิจัย บธ.บ. (ธุรกิจบริการ).
- ภัทรวดี บันติ. (2558). ผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษและการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมล-เรียม สุโกศล (บ้านผาใต้) การค้นคว้าอิสระ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ภัทรวดี ยวนชื่น. (2553). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎี

ธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม. ปริญญาโท กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒ, กรุงเทพมหานคร.

รัตน์ บัณฑิต. (2551). ปรัชญาวิจัย (Philosophy of Research). กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ :
ราชบัณฑิตยสถาน.

รุ่งนอ รักอยู่. (2559). ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา
ไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ : กรณีศึกษาสถาบันพลศึกษาใน
เขตภาคกลาง. ศศ.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี.

ฤทัยรัตน์ ศรีพวงมาลัย. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความ
เข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนหนองกุงศาลาหน้าเที่ยงวิทยากร. การค้นคว้าอิสระการค้นคว้าอิสระ ศษ.ม.,
มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

วันนี ไพรินทร์. (2547). การพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองทิววัฒนา ที่ได้รับการสอนโดยวิธี
สอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง. สารนิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
กรุงเทพฯ.

วารุณี ศิริและอภิราตี จันทร์แสง. (2560). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ
ตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. การค้นคว้าอิสระ กศ.ม., มหาวิทยาลัย,
มหาสารคามมหาสารคาม.

วิรุฬ พรรณเทวี. (2542). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงาน
กระทรวงมหาดไทยใน อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ. (2562). รายงานผลการสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-
NET) ปีการศึกษา 2562. ค้นเมื่อ 9 สิงหาคม 2563, จาก <http://www.niets.or.th>

- สุนารี จิตรรัมย์, และ สติพิพล อาจอินทร์. (2561). การพัฒนาความสามารถในการฟัง
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ
ตอบสนองด้วยท่าทาง. *Journal of Education Graduate Studies Research, KKU.*,
205-213.
- อนงค์ เชื้อนนท์. (2555). เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ. ค้นเมื่อ 8 สิงหาคม 2563. จาก
<https://www.moe.go.th/moe/>
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2529). เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและ
ประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- A, Ratminingsih, M., Marjohan, A. Prananti. (2019). The Study of TPR Implementation in
Teaching Listening and Speaking for Elementary School at SD Laboratorium
Undiksha Singaraja in the Academic Year 2013/2014. *Jurnal Pendidikan Bahasa
Inggris Undiksha*, 1-10.
- Asher, J. (1979). *Learning Another Language Through Actions. The Complete Teacher's
Guidebook*. California: Sky Oaks Productions.
- Assist. Prof. Dr. Sühendan Er. (2013). Using Total Physical Response Method in Early
Childhood Foreign Language Teaching Environments. *Procedia - Social and
Behavioral Sciences* 93 (2013), 1766-1768.
- Ayu Santika, Mimin Aminah, และ Jufrianto Sibarani. (2020). The Effect of Total Physical
Response (TPR) Teaching Method Towards Students' Speaking Skill. *Prosiding
Seminar Nasional Pendidikan Universitas Subang (SENDINUSA)*, 15-20.
- Dwi Suryaningrum. (2017). The Effect of Total Physical Response Technique on the
Eleventh Graders' Speaking Ability at SMA PSKD 7 Depok. *JET Journal of
English Teaching*, 55-64.
- Education First (EF). (2561). *The world's largest ranking of countries and regions by
English skills*. Retrieved from <http://www.ef.co.th>.
- Freud, S. (1964). *Group Psychology and The Analysis of The Ego* Sigmund Freud. New
York: Bantam Books.

- Kotler, Phillip and Armstrong. (2002). *Principle of Marketing*. USA : Prentice-Hall.
New York : Regents.
- Krashen, S.D. (1983). *Principles and Practice in Second Language Acquisition*. New York : Pergamon Press.
- McLeod, S. A. (2018). *Maslow's hierarchy of needs*. Retrieved from <https://www.simplypsychology.org/maslow.html>
- Morse, N. C. (1995). *Satisfaction in The White Collar job*. Michigan: University of Michigan Press.
- Nation, I. S. P. (2009). *Teaching ESL/EFL listening and speaking*. New York: Routledge.
- Pham Vu Phi Ho Ngo Thi Cam Anh. (2018). *The Effect of Using Total Physical Response (TPR) on EFL Young Learners' Vocabulary and Speaking Fluency*. KỸ YẾU HỘI THẢO KHOA HỌC, 128-137.
- Phillips, S. (2545). *กิจกรรมภาษาอังกฤษกับเด็ก (young learners)*. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- Searle, J.R. (1978). *Speech Acts*. London: Cambridge University Press.
- Shi, Tingting. (2018). *A Study of the TPR Method in the Teaching of English to Primary School Students*. *Theory and Practice in Language Studies*.
- Underwood, M. (1989). *Teaching Listening*. London : Longman.
- Valette, Rebecca M. and Jovanovich, Harcourt B. (1977). *Modern language testing*. New York.
- Valette, R. M. & R.S. Disick. (1972). *Modern Language Performance Object and Individualization*. New York : Harcourt Brace Jovoravich.
- Vandergrift, L. (2016). *Listening: theory and practice in modern foreign language competence*. LLAS Centre for Languages, Linguistics and Area Studies, University of Southampton. Retrieved from <https://www.llas.ac.uk/resources/gpg/67>.

Widdowson, H. (1985). *Teaching Language as Communication*. Oxford: Oxford University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ ในการแสดงความคิดเห็นและประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือ

1. นางทิพย์วรรณ นิมิศิลป์ ครูชำนาญการพิเศษ ภาษาอังกฤษ
โรงเรียนประชานอุทิศ
2. นายสามารถ สร้อยสาย ครูชำนาญการ ภาษาอังกฤษ
โรงเรียนเทศบาลศรีพนมมาศพิทยากร
3. นางพิชญานี เตือนดาว ยานีน อาจารย์ประจำหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ภาคผนวก ข เครื่องมือในการทำวิจัย

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	ภาคเรียนที่ 2/2563
เรื่อง my things	เวลา 2 ชั่วโมง
ผู้สอน นางสาวพรชนก ปานวน	วันที่ _____

1. สาระ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก

และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

- ต 1.1 ป.1/1 ปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ที่ฟัง
- ต 1.1 ป.1/3 เลือกภาพตรงตามความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง
- ต 1.2 ป.1/1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง

2. สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์ชื่อสิ่งของต่าง ๆ (things) และประโยคคำสั่งและประโยคในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งของต่าง ๆ ผู้เรียนสามารถฟังและพูดสื่อสารเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัว และปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จับคู่คำกริยาให้สอดคล้องกับของสิ่งต่าง ๆ ได้ (K)
2. ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งเกี่ยวกับสิ่งของต่าง ๆ ได้ (P)
3. พูดและปฏิบัติตามคำสั่งเกี่ยวกับสิ่งของต่าง ๆ ได้ (P)
4. มีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (A)

4. สารการเรียนรู้

1) Language Features and Functions

Vocabulary: things (bike, ball, kite)

Functions: Talking about things (Fly the kite. Bounce the ball. Ride the bike.)

2) Language Skills

Listening: การฟังและปฏิบัติตามคำสั่งต่าง ๆ

Speaking: การพูดให้คำสั่งเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ

Reading: การอ่านออกเสียงประโยคต่าง ๆ

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1) ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

6.1 มีวินัย

6.2 ใฝ่เรียนรู้

6.3 มุ่งมั่นในการทำงาน

7. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response)

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำเสนอและทบทวนบทเรียน

1. ครูพูดคุยและทักทายนักเรียนภายในห้องเรียน พร้อมแสดงท่าทางการทักทายตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ดังนี้

Teacher: Hello, how's going?

Students: Hello. Fine, thank you. And you?

Teacher: Pretty good. Thank you.

2. ครูทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องสี (colors) โดยใช้คำสั่ง Show me something blue.

จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคนหันไปบอกคำสั่งกับเพื่อนที่ละคนและให้เพื่อนปฏิบัติตาม ทำเช่นนี้จนครบจำนวนคน

3. ครูนำเสนอบัตรภาพ

- ครูนำเสนอรูปภาพว่าวสีขาว พร้อมพูดประโยค This is the white kite.
- ครูนำเสนอรูปภาพจักรยานสีดำ พร้อมพูดประโยค This is the black bike.
- ครูนำเสนอรูปภาพบอลสีแดง พร้อมพูดประโยค This is the red ball.

4. ครูนำเสนอบัตรคำศัพท์และบัตรภาพชุด things (kite, ball, bike) ที่ นักเรียนร่วมกันอ่าน และสะกดทีละคำจนครบจำนวน

ขั้นปฏิบัติ

1. นักเรียนทำกิจกรรม “hot cabbage game1” โดยครูอธิบายว่า ให้นักเรียนส่งบอลกระดาษที่บรรจุด้วยรูปภาพที่สอดคล้องกับคำสั่งที่ได้เรียนรู้ เมื่อครูเป่านกหวีดหยุด ให้ผู้ที่ถือบอลกระดาษนั้นแกะกระดาษออกมา 1 แผ่น จากนั้นพูดประโยคคำสั่งที่กำหนดไว้ หากนักเรียนคนใดปฏิบัติตามไม่ถูกต้อง จะต้องออกนอกวง และผู้ที่เหลืออยู่ภายในวงเป็น 3 คนสุดท้าย ถือเป็นผู้ชนะ
2. นักเรียนทำที่แพ้ทำกิจกรรม “hot cabbage game” อีกครั้ง จนทุกคนในชั้นเรียนผ่านเป็นผู้ชนะ ครูคอยสังเกตและประเมินผลขณะผู้เรียนฟัง พูด และปฏิบัติตามคำสั่ง

ขั้นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูลป้อนกลับ

1. ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนคำศัพท์ชุด things (kite, ball, bike) อีกครั้ง
2. นักเรียนทำกิจกรรม “Let’s guess it” ครูแบ่งนักเรียนเป็น 3 ทีม เพื่อแข่งขันการทำท่าทางตามคำศัพท์ที่ได้ครูพูด ทีละ 1 คน คนละ 1 คำ โดยเก็บคะแนนสะสมจากสมาชิกในกลุ่ม หากกลุ่มใดได้คะแนนสะสมเยอะที่สุดจะเป็นผู้ชนะ
3. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมจนครบจำนวนคน ครูหาผู้ชนะ และประกาศผล
4. นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนคำศัพท์ชุด things (kite, ball, bike)

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย

1. ครูจับบัตรภาพรูปว่าว จากนั้นพูดว่า Fly the kite. พร้อมทำท่าวิ่งว่าว ฝึกพูดและปฏิบัติตาม จนเกิดความคุ้นชิน จากนั้นครูพูดประโยคใหม่ คือ Bounce the ball. พร้อมทำท่าเด็งลูกบอลที่พื้น เมื่อนักเรียนปฏิบัติตามจนคุ้นชิน ครูจึงเริ่มประโยคใหม่อีกครั้ง คือ Ride the bike. พร้อม

กับทำท่าปั้นจักรยานไปรอบ ๆ ชั้นเรียน และออกคำสั่งให้นักเรียนปฏิบัติและพูดประโยค
ร่วมกัน

2. นักเรียนทำกิจกรรม "fill me, say me" โดยครูนำเสนอประโยค Fly the _____. Bounce the _____. และ Ride the _____. ในลักษณะสุ่มทีละประโยค ผ่านสื่อ PowerPoint จากนั้นครูให้นักเรียนออกมาจับคู่บัตรภาพให้ตรงตามประโยคที่นักเรียนได้รับ และฝึกพูดประโยคพร้อมทำท่าทางประกอบจนครบจำนวนคน โดยที่ครูคอยให้คำแนะนำในกรณีที่นักเรียนยังพูดออกเสียงไม่ถูกต้องและประเมินผู้เรียนรายบุคคล

3. นักเรียนทำกิจกรรม "hot cabbage game2" โดยครูอธิบายว่า ให้นักเรียนส่งบอลกระดาษที่บรรจุด้วยรูปภาพที่สอดคล้องกับคำสั่งที่ได้เรียนรู้ เมื่อครูเป่านกหวีดหยุด ให้ผู้ที่ถือบอลกระดาษนั้นแกะกระดาษออกมา 1 แผ่น จากนั้นพูดประโยคคำสั่งที่กำหนดไว้ หากนักเรียนคนใดปฏิบัติตามไม่ถูกต้อง จะต้องออกนอกวง และผู้ที่เหลืออยู่ภายในวงเป็น 3 คนสุดท้าย ถือเป็นผู้ชนะ

4. นักเรียนทำที่แพ้ทำกิจกรรม "hot cabbage game" อีกครั้ง จนทุกคนในชั้นเรียนผ่านเป็นผู้ชนะ ครูคอยสังเกตและประเมินผลขณะผู้เรียนฟัง พูด และปฏิบัติตามคำสั่ง

5. ครูเขียนคำศัพท์ชุด things ลงบนกระดาน จากนั้นนักเรียนพูดประโยคคำสั่งที่สอดคล้องกับรูปภาพ พร้อมทำท่าประกอบ

5. นักเรียนร่วมยกตัวอย่างสถานการณ์ที่สามารถนำประโยคเหล่านี้ไปใช้

8. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. บัตรคำ ชุด things
2. บัตรภาพ ชุด things
3. สื่อ PowerPoint ชุด ประโยคคำสั่ง "things"
4. กิจกรรม "Let's guess it"
5. กิจกรรม "fill me, say me"
6. กิจกรรม "hot cabbage game"
7. นกหวีด
8. ลูกบอลกระดาษ บรรจุรูปภาพที่สอดคล้องกับประโยคคำสั่งชุด "things"

9. การวัดและประเมินผล

ประเด็นในการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
1. จับคู่คำกริยาให้ สอดคล้องกับของสิ่งต่าง ๆ ได้ (K)	ประเมินกิจกรรม "fill me, say me"	แบบบันทึก ตรวจสอบ รายการ	จับคู่คำกริยาให้ สอดคล้องกับของสิ่ง ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ถือว่า ผ่านเกณฑ์
2. ฟังและปฏิบัติตาม คำสั่งเกี่ยวกับสิ่งของต่าง ๆ ได้ (P)	ประเมินกิจกรรม "hot cabbage game"	- แบบ สังเกตการณ์ ฟัง	ฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง ที่ระบุได้ถูกต้อง ผ่าน เกณฑ์
3. พูดและปฏิบัติตาม คำสั่งเกี่ยวกับสิ่งของต่าง ๆ ได้ (P)	ประเมินกิจกรรม "hot cabbage game" และ กิจกรรม "fill me, say me"	- แบบบันทึก การประเมิน การพูด	ได้ 15 คะแนนขึ้นไปถือ ว่าผ่านเกณฑ์
4. มีเจตคติที่ดีในการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ (A)	ประเมินพฤติกรรม ระหว่างการจัดกิจกรรม การเรียนรู้	แบบประเมิน พฤติกรรม	ระดับคุณภาพ พอใช้ ถือว่าผ่านเกณฑ์

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ภาคเรียนที่ 2/2563
 เรื่อง my body เวลา 2 ชั่วโมง
 ผู้สอน นางสาวพรชนก ปานวน วันที่ _____

1. สาระ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดง
 ความคิดเห็นอย่าง มีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง
 ความรู้สึก

และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

- ต 1.1 ป.1/1 ปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ที่ฟัง
 ต 1.1 ป.1/3 เลือกภาพตรงตามความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง
 ต 1.2 ป.1/1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง

2. สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะในร่างกาย (parts of body) ประโยคคำสั่งและประโยค
 ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับอวัยวะในร่างกาย ผู้เรียนสามารถฟังและพูดสื่อสารเกี่ยวกับอวัยวะใน
 ร่างกาย และปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะในร่างกายตามที่ฟังได้ (K)
2. ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งเกี่ยวกับเกี่ยวกับอวัยวะในร่างกายได้ (P)
3. พูดและปฏิบัติตามคำสั่งเกี่ยวกับเกี่ยวกับอวัยวะในร่างกายได้ (P)
4. มีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (A)

4. สาระการเรียนรู้

1) Language Features and Functions

Vocabulary: parts of body (nose, ears, eyes, hair, face, mouth, teeth)

Functions: Talking about parts of body (Touch your _____, Open your mouth., Click your teeth, Grab your hair)

2) Language Skills

Listening: การฟังและปฏิบัติตามคำสั่งต่าง ๆ เกี่ยวกับอวัยวะภายในร่างกาย

Speaking: การพูดให้คำสั่งเกี่ยวกับเกี่ยวกับอวัยวะภายในร่างกาย

Reading: การอ่านออกเสียงประโยคต่าง ๆ เกี่ยวกับอวัยวะภายในร่างกาย

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1) ความสามารถในการฟัง

2) ความสามารถในการพูด

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

6.1 มีวินัย

6.2 ใฝ่เรียนรู้

6.3 มุ่งมั่นในการทำงาน

7. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response)

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำเสนอและทบทวนบทเรียน

2. ครูพูดคุยและทักทายนักเรียนภายในห้องเรียน พร้อมแสดงท่าทางการทักทายตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ดังนี้

Teacher: Good morning, everyone. How are you?

Students: Good morning. I'm fine, thank you. And you?

Teacher: Fine. Thank you.

2. ครูทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องสิ่งของต่าง ๆ (things) โดยใช้คำสั่ง Fly the kite. Bounce the ball. และ Ride the bike. จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคนหันไปบอกคำสั่งกับเพื่อนที่ละคนและให้เพื่อนปฏิบัติตาม ทำเช่นนี้จนครบจำนวนคน

3. ครูนำเสนอบัตรภาพและบัตรคำ ชุด my body ดังต่อไปนี้ nose, ears, eyes, hair, face, mouth, teeth โดยให้นักเรียนสะกดและอ่านคำศัพท์โดยพร้อมเพรียงกัน

4. ครูนำเสนอคลิปวิดีโอ parts of body ซึ่งภายในคลิปจะมีประโยคต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับร่างกาย โดยครูทำการสาธิตและนักเรียนปฏิบัติตาม ดังนี้

- nose (ครูสาธิตทำสัมผัสที่จมูกของตนเอง)
- ears (ครูสาธิตทำสัมผัสที่หูของตนเอง)
- eyes. (ครูสาธิตทำสัมผัสที่ตาของตนเอง)
- face (ครูสาธิตทำสัมผัสที่ใบหน้าของตนเอง)
- hair (ครูสาธิตกานรวบผมของตนเอง)
- mouth (ครูสาธิตทำอ้าปาก)
- teeth (ครูสาธิตการกัดฟัน)

ขั้นปฏิบัติ

1. นักเรียนอาสาสมัคร 3 – 5 คน ปฏิบัติตามคำสั่งที่ครูพูดออกเสียงที่หน้าชั้นเรียน
2. นักเรียนร่วมกันปฏิบัติ ตามคำสั่งที่ครูพูด โดยที่ครูไม่ปฏิบัติเป็นตัวอย่าง
3. ครูขอให้นักเรียนเป็นอาสาสมัครเพื่อชูบัตรคำชุด my body คนละ 1 คำ ให้สมาชิกในห้องเรียนที่เหลืออ่านคำศัพท์และสัมผัสอวัยวะนั้น ๆ จนครบจำนวนคน
4. นักเรียนอาสาสมัครพูดชื่ออวัยวะต่างๆ แทนครูโดยที่ไม่ใช้บัตรคำ ครูให้คำแนะนำในกรณีที่นักเรียนยังพูดออกเสียงไม่ถูกต้อง

ขั้นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูลป้อนกลับ

1. ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนคำศัพท์ชุด my body อีกครั้ง
2. นักเรียนทำกิจกรรม "Let's guess it" ครูแบ่งนักเรียนเป็น 4 ทีม เพื่อแข่งขันการทำท่าทางตามคำศัพท์ที่ได้ครูพูด ทีละ 1 คน คนละ 1 คำ โดยเก็บคะแนนสะสมจากสมาชิกในกลุ่ม หากกลุ่มใดได้คะแนนสะสมเยอะที่สุดจะเป็นผู้ชนะ
3. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมจนครบจำนวนคน ครูหาผู้ชนะ และประกาศผล
4. นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนคำศัพท์ชุด my body อีกครั้ง

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย

1. ครูสัมผัสที่จมูกของตนเอง จากนั้นพูดว่า Touch my nose. พร้อมอธิบายการใช้คำว่า my และ your ซึ่ง my หมายความว่า ของฉัน และ your หมายความว่าของเธอ โดยเน้นย้ำให้นักเรียนฟังคำสั่งให้ดีและปฏิบัติอย่างถูกต้อง

2. ครูนำเสนอคลิปวิดีโอ parts of body ซึ่งภายในคลิปจะมีประโยคต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับร่างกาย โดยนักเรียนปฏิบัติตาม ดังนี้

- Touch your nose. (นักเรียนสัมผัสที่จมูกของตนเอง)
- Touch your ears. (นักเรียนสัมผัสที่หูของตนเอง)
- Touch your eyes. (นักเรียนสัมผัสที่ตาของตนเอง)
- Touch your face. (นักเรียนสัมผัสที่ใบหน้าของตนเอง)
- Grab you hair. (นักเรียนดึงผมของตนเอง)
- Open your mouth. (นักเรียนอ้าปากของตนเอง)
- Click your teeth. (นักเรียนสัมผัสที่จุกของตนเอง)

3. ครูพูดประโยคต่าง ๆ ทีละประโยค พร้อมทำท่าทางประกอบ นักเรียนฝึกพูดและปฏิบัติตาม จนเกิดความคุ้นชิน จากนั้นครูพูดประโยคใหม่ และออกคำสั่งให้นักเรียนปฏิบัติและพูดประโยคร่วมกัน

4. นักเรียนทำกิจกรรม "fill me, say me" โดยครูนำเสนอประโยค Touch your _____. Grab your _____. Click your _____. และ Open your _____. ในลักษณะสุ่มทีละประโยค ผ่านสื่อ PowerPoint จากนั้นครูให้นักเรียนออกมาจับคู่บัตรภาพให้ตรงตามประโยคที่นักเรียนได้รับ และฝึกพูดประโยคพร้อมทำท่าทางประกอบจนครบจำนวนคน โดยที่ครูคอยให้คำแนะนำในกรณีที่นักเรียนยังพูดออกเสียงไม่ถูกต้องและประเมินผู้เรียนรายบุคคล

5. นักเรียนทำกิจกรรม "Do it faster!" โดยครูสุ่มเลือกนักเรียนออกมาเพื่อปฏิบัติตามคำสั่ง ทีละ 5 คน ผู้ใดปฏิบัติได้ถูกต้องและรวดเร็วที่สุด ถือเป็นผู้ชนะ จากนั้นครูนำผู้ชนะในแต่ละรอบมาแข่งขันร่วมกันจนเหลือผู้ชนะแค่เพียง 1 คน

6. นักเรียนผู้ทีชนะ มาพูดออกคำสั่งให้เพื่อนปฏิบัติตามที่หน้าชั้นเรียนคนละ 1 ประโยค เมื่อตนเองพูดออกคำสั่งเสร็จแล้ว สามารถเลือกเพื่อน 1 คน เพื่อมาเป็นผู้ออกคำสั่งคนต่อไป นักเรียนเป็นผู้ออกคำสั่งจนครบจำนวนคน ครูคอยประเมินการพูดเป็นรายบุคคล และคอยแนะนำหากนักเรียนยังพูดและปฏิบัติท่าทางได้ไม่ถูกต้อง

7. ครูทำท่าทางอ้าปาก จากนั้นนักเรียนพูดประโยคคำสั่งที่สอดคล้องกับท่าทางที่ครูแสดงออก พร้อมทำท่าประกอบ

8. นักเรียนร่วมยกตัวอย่างสถานการณ์ที่สามารถนำประโยคเหล่านี้ไปใช้

8. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. บัตรภาพและบัตรคำ ชุด my body
2. คลิปวิดีโอ parts of body
3. กิจกรรม "Let's guess it"
4. กิจกรรม "fill me, say me"
5. สื่อ PowerPoint ชุด "fill me, say me"

9. การวัดและประเมินผล

ประเด็นในการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
1. บอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอวัยวะในร่างกายได้ (K)	ประเมินกิจกรรม "fill me, say me"	แบบบันทึกตรวจสอบรายการ	จับคู่บัตรภาพให้สอดคล้องกับอวัยวะต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ถือว่าผ่านเกณฑ์
2. ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งเกี่ยวกับอวัยวะในร่างกายได้ (P)	ประเมินกิจกรรม "Do it faster!"	- แบบสังเกตการณ์ฟัง	ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งที่ระบุได้ถูกต้อง ถือว่าผ่านเกณฑ์
3. พูดและปฏิบัติตามคำสั่งเกี่ยวกับอวัยวะในร่างกายได้ (P)	ประเมินกิจกรรม "Do it faster!"	- แบบบันทึกการประเมินการพูด	ได้ 15 คะแนนขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
4. มีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (A)	ประเมินพฤติกรรมระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	แบบประเมินพฤติกรรม	ระดับคุณภาพพอใช้ ถือว่าผ่านเกณฑ์

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 ภาคเรียนที่ 2/2563
 เรื่อง Let's Go! เวลา 2 ชั่วโมง
 ผู้สอน นางสาวพรชนก ปานวน วันที่ _____

1. สาระ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด

- ต 1.1 ป.1/1 ปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ที่ฟัง
- ต 1.2 ป.1/1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
- ต 1.3 ป.1/1 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว
- ต 2.1 ป.1/1 พูดและทำท่าประกอบ ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับยานพาหนะ (vehicles) ประโยคในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางโดยยานพาหนะชนิดต่าง ๆ ผู้เรียนสามารถฟังและพูดสื่อสารเกี่ยวกับยานพาหนะ และปฏิบัติท่าทางตามประโยคง่าย ๆ ได้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความหมายของยานพาหนะโดยการแสดงท่าทางได้ (K)
2. ฟังและปฏิบัติท่าทางเกี่ยวกับเกี่ยวกับยานพาหนะชนิดต่าง ๆ ได้ (P)

3. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางโดยยานพาหนะชนิดต่าง ๆ ได้ (P)

4. มีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (A)

4. สาระการเรียนรู้

1) Language Features and Functions

Vocabulary: vehicles (boat, plane, car, train, bike)

Functions: Talking about vehicles. (Let's go by _____)

2) Language Skills

Listening: การฟังและปฏิบัติตามประโยคเกี่ยวกับยานพาหนะชนิดต่าง ๆ ได้

Speaking: การพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับการเดินทางโดยยานพาหนะชนิดต่าง ๆ ได้

Reading: การอ่านออกเสียงประโยคต่าง ๆ เกี่ยวกับยานพาหนะชนิดต่าง ๆ ได้

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1) ความสามารถในการฟัง

2) ความสามารถในการพูด

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

6.1 มีวินัย

6.2 ใฝ่เรียนรู้

6.3 มุ่งมั่นในการทำงาน

7. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response)

ขั้นนำเสนอและทบทวนบทเรียน

1. ครูพูดคุยและทักทายนักเรียนภายในห้องเรียน พร้อมแสดงท่าทางการทักทายตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การโบกมือและจับมือทักทาย ดังนี้

Teacher: Good morning, everyone. How are you?

Students: Good morning. I'm fine, thank you.

2. ครูทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องสัตว์เลี้ยงต่าง ๆ (pets) โดยครูพูดคำศัพท์ เช่น cat (นักเรียนแสดงท่าแมว) dog (นักเรียนแสดงท่าสุนัข) และ parrot (นักเรียนแสดงท่านกแก้ว) และใช้คำถาม What is it? นักเรียนตอบคำถามพร้อมแสดงท่าทางประกอบ

ขั้นปฏิบัติ

1. ครูนำเสนอยานพาหนะต่าง ๆ ผ่านของเล่นหรือแบบจำลองขนาดเล็ก เช่น boat, plane, car, train, bike โดยครูพูดคำศัพท์พร้อมนำเสนองานของเล่นและจำลอง นักเรียนพูดตามจนเกิดความคุ้นเคย

- ครูแสดงของเล่น/แบบจำลองรูปเรือ พร้อมพูดว่า boat, It is a boat.
- ครูแสดงของเล่น/แบบจำลองรูปเครื่องบิน พร้อมพูดว่า plane, It is a plane.
- ครูแสดงของเล่น/แบบจำลองรูปรถยนต์ พร้อมพูดว่า car, It is a car.
- ครูแสดงของเล่น/แบบจำลองรูปรถไฟ พร้อมพูดว่า train, It is a train.
- ครูแสดงของเล่น/แบบจำลองรูปรถจักรยาน พร้อมพูดว่า bike, It is a bike.

2. ครูแสดงบัตรคำชุด vehicles พร้อมทั้งพูดคำศัพท์ จากนั้นนักเรียนพูดและสะกดคำศัพท์ดังกล่าวตามครูจนครบจำนวน

3. ครูพูดชื่อยานพาหนะต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษอีกครั้ง พร้อมตะขงเล่นและแบบจำลองตามที่ครูพูดออกเสียง และนักเรียนปฏิบัติตาม

4. ครูสมมติสถานการณ์ว่าหากเราจะเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ เราต้องเดินทางไปด้วยยานพาหนะชนิดต่าง ๆ เราจะพูดได้ดังนี้

- เดินทางโดยเรือ พูดว่า Let's go by boat.
- เดินทางโดยเครื่องบิน พูดว่า Let's go by plane.
- เดินทางโดยรถยนต์ พูดว่า Let's go by car.
- เดินทางโดยรถไฟ พูดว่า Let's go by train.
- เดินทางโดยรถจักรยาน พูดว่า Let's go by bike.

5. อาสาสมัครนักเรียน 3 – 5 คน ปฏิบัติตามคำสั่งที่ครูพูดออกเสียงที่หน้าชั้นเรียน

ขั้นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูลป้อนกลับ

1. นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรม "Guess what" โดยปฏิบัติตามคำสั่งที่ครูพูด โดยที่ครูปฏิบัติเป็นตัวอย่าง เช่น หากครูพูดว่า plane ครูแสดงท่าทางเช่นเครื่องบิน กางปีกและร่อนไปรอบ ๆ เป็นต้น
2. ครูขอให้นักเรียนอาสาสมัครเพื่อชู้บัตรคำคนละ 1 คน ให้สมาชิกในห้องเรียนที่เหลืออ่านคำศัพท์แสดงท่าทางตามคำศัพท์ดังกล่าวจนครบจำนวน
3. นักเรียนอาสาสมัครพูดประโยคคำสั่งแทนครู ครูให้คำแนะนำในกรณีที่นักเรียนยังพูดออกเสียงไม่ถูกต้อง
4. นักเรียนทำกิจกรรม "Let's go" โดยครูอธิบายว่า ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งที่ครูระบุ เช่น ครูพูดว่า Let's go by bike. ให้นักเรียนแสดงท่าทางโดยการเดินทางด้วยจักรยาน ใครแสดงท่าทางได้ถูกต้องตามที่ระบุ ครูบันทึกชื่อและให้คะแนนนักเรียน
5. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 4 คน เพื่อฝึกกิจกรรม ฝึกฟัง – พูด โดยให้เลือกหัวหน้ามาเพื่อออกคำสั่งต่าง ๆ แทนครู เมื่อสมาชิกในกลุ่มสามารถทำตามคำสั่งได้อย่างคล่องแคล่วแล้ว ให้เปลี่ยนผู้นำเพื่อออกคำสั่งให้สมาชิกปฏิบัติตาม

ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย

1. นักเรียนทำกิจกรรม "How can we go?" โดยนักเรียนตัวแทน 1 คนออกมาจับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับยานพาหนะต่าง ๆ และสมมติว่าตนเองเป็นคนขับยานพาหนะชนิดนั้นๆ จากนั้นจึงแสดงท่าทางตามยานพาหนะชนิดดังกล่าวให้เพื่อนในชั้นเรียนได้คาดเดาว่าตนเองเป็นยานพาหนะชนิดใด โดยครูใช้คำถามว่า How can we go? จากนั้นเพื่อนในชั้นเรียนร่วมกันตอบคำถามโดยใช้ประโยค Let's go by _____ และแสดงท่าทางประกอบโดยพร้อมเพรียงกัน
2. นักเรียนสลับบทบาทกันเอง โดยในครั้งนี้นักเรียนคนแรกในชั้นเรียนจะได้รับบัตรภาพรูปยานพาหนะ 1 ชนิด จากนั้นนักเรียนพูดคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพที่ได้รับ และเพื่อนในชั้นเรียนปฏิบัติท่าทางตามคำศัพท์ที่เพื่อนพูดให้ถูกต้อง
3. นักเรียนออกมาปฏิบัติกิจกรรม "How can we go?" จนครบจำนวนคน ครูคอยประเมินการฟังและการพูดเป็นรายบุคคล และคอยแนะนำหากนักเรียนยังพูดและปฏิบัติท่าทางได้ไม่ถูกต้อง
4. ครูนำเสนอคำศัพท์ชุด vehicles จำนวน 3 – 4 คำ จากนั้นนักเรียนแสดงท่าทางตามคำศัพท์ที่ครูได้นำเสนอ
5. นักเรียนร่วมยกตัวอย่างสถานการณ์ที่สามารถนำประโยคเหล่านี้ไปใช้

8. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ของเล่นหรือแบบจำลองขนาดเล็กเกี่ยวกับยานพาหนะต่าง ๆ
2. บัตรคำชุด vehicles
3. กิจกรรม "Guess what"
4. กิจกรรม "Let's go"
5. กิจกรรม "How can we go?"
6. บัตรภาพ ชุด vehicles

9. การวัดและประเมินผล

ประเด็นในการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
1. บอกความหมายของยานพาหนะชนิดต่าง ๆ โดยการแสดงท่าทางได้ (K)	ประเมินกิจกรรม "Guess what"	แบบบันทึก ตรวจสอบรายการ	ปฏิบัติท่าทางได้ ถูกต้องตามคำศัพท์ที่กำหนด ถือว่าผ่านเกณฑ์
2. ฟังและปฏิบัติท่าทางเกี่ยวกับเกี่ยวกับยานพาหนะชนิดต่าง ๆ ได้ (P)	ประเมินกิจกรรม "Let's go"	- แบบสังเกตการณ์ ฟัง	ฟังและปฏิบัติตามท่าทางคำศัพท์เกี่ยวกับยานพาหนะที่ระบุได้ถูกต้อง ถือว่าผ่านเกณฑ์
3. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางโดยยานพาหนะชนิดต่าง ๆ ได้ (P)	ประเมินกิจกรรม "How can we go?"	- แบบบันทึกการประเมินการพูด	พูดได้ถูกต้องตามบัตรภาพที่กำหนด ถือว่าถูกต้อง
4. มีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (A)	ประเมินพฤติกรรมระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	แบบประเมินพฤติกรรม	ระดับคุณภาพพอใช้ ถือว่าผ่านเกณฑ์

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยจัดการเรียนรู้

โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถ

ในการการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อสอบจำนวน 20 ข้อ

เวลา 50 นาที

คะแนน 20 คะแนน

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท X ลงบนรูปภาพตามคำศัพท์และประโยคที่ได้ยิน
(10 คะแนน)

1. yellow

2. black

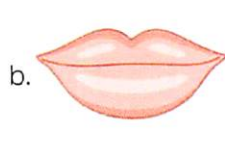
3. Fly a kite.

4. Touch something red.

5. nose

6. cat

7. fish

8. parrot

9. fly

10. Let's go by boat.

ตอนที่ 2 พุดประโยคคำสั่งจากรูปภาพที่กำหนด (10 คะแนน)

5.

6.

7.

8.

9.

10.

แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

สถานที่เก็บข้อมูล วันที่

ชื่อ/สกุลผู้ให้ข้อมูล..... โทรศัพท์.....

คำชี้แจง ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ (กรุณาให้คำตอบที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านมากที่สุด)

1. ท่านมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

2. เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษยากเกินไปหรือไม่

.....

.....

.....

3. การเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเป็นไปตามความต้องการ/ความถนัดของนักเรียนหรือไม่

.....

.....

.....

4. การเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้นหรือไม่

.....
.....
.....

5. การเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนมากขึ้นหรือไม่

.....
.....
.....

6. นักเรียนสามารถนำความรู้จากการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตจริงได้หรือไม่

.....
.....
.....

7. นักเรียนได้เรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข

.....
.....
.....

8. ครูผู้สอนมีความพร้อมและสามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้เป็นอย่างดีหรือไม่

.....
.....
.....

9. ครูผู้สอนมีความพร้อมและสามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้เป็นอย่างดีหรือไม่

.....
.....
.....

10. ครูผู้สอนมีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายหรือไม่

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค การหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง color my world!

ตาราง 4 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง color my world!

รายการข้อความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	
	1	2	3	
1. ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้				
1.1 กำหนดชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม	5	5	5	นำไปใช้ได้
1.2 ใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	นำไปใช้ได้
2. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด				
2.1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	5	5	5	นำไปใช้ได้
2.2 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความสอดคล้องกับ สาระสำคัญ	5	5	5	นำไปใช้ได้
2.3 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความสอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
3. สาระการเรียนรู้				
3.1 สาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้มีความ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	5	5	5	นำไปใช้ได้
3.2 สาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้มีความ สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	นำไปใช้ได้
4. จุดประสงค์การเรียนรู้				
4.1 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด	5	5	5	นำไปใช้ได้
4.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่นักเรียนสามารถ นำไปปฏิบัติได้จริง	5	5	5	นำไปใช้ได้

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการข้อความความเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	
	1	2	3	
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
5.1 กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.2 มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.3 มีการจัดกิจกรรมที่ครอบคลุมเนื้อหา/สาระการเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.4 เนื้อหาของบทเรียนมีความเหมาะสมและตรงตามความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.5 การจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.6 การจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพจริง	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.7 เนื้อหาของบทเรียนมีความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.8 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.9 ระบุบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนได้อย่างละเอียดครบถ้วนและเหมาะสม	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.10 บทบาทของครูผู้สอนสามารถกระตุ้นความสนใจผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้	5	5	5	นำไปใช้ได้
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้				
6.1 สื่อการสอนมีความเป็นรูปธรรมและทันสมัย	5	5	5	นำไปใช้ได้
6.2 สื่อการสอนมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
6.3 สื่อการสอนมีความชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน	5	5	5	นำไปใช้ได้

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการข้อความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	
	1	2	3	
7. การวัดและประเมินผล				
7.1 มีการวัดผลและเกณฑ์ที่ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
7.2 มีการวัดผลตามสภาพจริง	5	5	5	นำไปใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 2
เรื่อง my things

ตาราง 5 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
เรื่อง my things

รายการข้อความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	
	1	2	3	
1. ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้				
1.1 กำหนดชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม	5	5	5	นำไปใช้ได้
1.2 ใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	นำไปใช้ได้
2. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด				
2.1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	5	5	5	นำไปใช้ได้
2.2 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความสอดคล้องกับ สาระสำคัญ	5	5	5	นำไปใช้ได้
2.3 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความสอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
3. สาระการเรียนรู้				
3.1 สาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้มีความ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	5	5	5	นำไปใช้ได้
3.2 สาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้มีความ สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	นำไปใช้ได้
4. จุดประสงค์การเรียนรู้				
4.1 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด	5	5	5	นำไปใช้ได้
4.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่นักเรียนสามารถ นำไปปฏิบัติได้จริง	5	5	5	นำไปใช้ได้

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการข้อความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	
	1	2	3	
5. การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้				
5.1 กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.2 มีการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.3 มีการจัดการกิจกรรมที่ครอบคลุมเนื้อหา/สาระการเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.4 เนื้อหาของบทเรียนมีความเหมาะสมและตรงตามความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.5 การจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.6 การจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพจริง	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.7 เนื้อหาของบทเรียนมีความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.8 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.9 ระบุบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนได้อย่างละเอียดครบถ้วนและเหมาะสม	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.10 บทบาทของครูผู้สอนสามารถกระตุ้นความสนใจผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้	5	5	5	นำไปใช้ได้
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้				
6.1 สื่อการสอนมีความเป็นรูปธรรมและทันสมัย	5	5	5	นำไปใช้ได้
6.2 สื่อการสอนมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
6.3 สื่อการสอนมีความชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน	5	5	5	นำไปใช้ได้

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการข้อความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	
	1	2	3	
7. การวัดและประเมินผล				
7.1 มีการวัดผลและเกณฑ์ที่ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
7.2 มีการวัดผลตามสภาพจริง	5	5	5	นำไปใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 my body
 ตาราง 6 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
 my body

รายการข้อความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	
	1	2	3	
1. ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้				
1.1 กำหนดชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม	5	5	5	นำไปใช้ได้
1.2 ใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	นำไปใช้ได้
2. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด				
2.1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	5	5	5	นำไปใช้ได้
2.2 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความสอดคล้องกับ สาระสำคัญ	5	5	5	นำไปใช้ได้
2.3 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความสอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
3. สาระการเรียนรู้				
3.1 สาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้มีความ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	5	5	5	นำไปใช้ได้
3.2 สาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้มีความ สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	นำไปใช้ได้
4. จุดประสงค์การเรียนรู้				
4.1 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด	5	5	5	นำไปใช้ได้
4.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่นักเรียนสามารถ นำไปปฏิบัติได้จริง	5	5	5	นำไปใช้ได้

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการข้อความความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	
	1	2	3	
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
5.1 กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.2 มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.3 มีการจัดกิจกรรมที่ครอบคลุมเนื้อหา/สาระการเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.4 เนื้อหาของบทเรียนมีความเหมาะสมและตรงตามความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.5 การจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.6 การจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพจริง	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.7 เนื้อหาของบทเรียนมีความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.8 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.9 ระบุบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนได้อย่างละเอียดครบถ้วนและเหมาะสม	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.10 บทบาทของครูผู้สอนสามารถกระตุ้นความสนใจผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้	5	5	5	นำไปใช้ได้
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้				
6.1 สื่อการสอนมีความเป็นรูปธรรมและทันสมัย	5	5	5	นำไปใช้ได้
6.2 สื่อการสอนมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
6.3 สื่อการสอนมีความชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน	5	5	5	นำไปใช้ได้

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการข้อความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	
	1	2	3	
7. การวัดและประเมินผล				
7.1 มีการวัดผลและเกณฑ์ที่ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
7.2 มีการวัดผลตามสภาพจริง	5	5	5	นำไปใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง my pets
 ตาราง 7 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4
 เรื่อง my pets

รายการข้อความความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	
	1	2	3	
1. ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้				
1.1 กำหนดชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม	5	5	5	นำไปใช้ได้
1.2 ใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	นำไปใช้ได้
2. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด				
2.1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	5	5	5	นำไปใช้ได้
2.2 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความสอดคล้องกับ สาระสำคัญ	5	5	5	นำไปใช้ได้
2.3 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความสอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
3. สาระการเรียนรู้				
3.1 สาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้มีความ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	5	5	5	นำไปใช้ได้
3.2 สาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้มีความ สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	นำไปใช้ได้
4. จุดประสงค์การเรียนรู้				
4.1 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด	5	5	5	นำไปใช้ได้
4.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่นักเรียนสามารถ นำไปปฏิบัติได้จริง	5	5	5	นำไปใช้ได้

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการข้อความความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	
	1	2	3	
5. การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้				
5.1 กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.2 มีการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.3 มีการจัดการกิจกรรมที่ครอบคลุมเนื้อหา/สาระการเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.4 เนื้อหาของบทเรียนมีความเหมาะสมและตรงตามความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.5 การจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.6 การจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพจริง	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.7 เนื้อหาของบทเรียนมีความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.8 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.9 ระบุบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนได้อย่างละเอียดครบถ้วนและเหมาะสม	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.10 บทบาทของครูผู้สอนสามารถกระตุ้นความสนใจผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้	5	5	5	นำไปใช้ได้
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้				
6.1 สื่อการสอนมีความเป็นรูปธรรมและทันสมัย	5	5	5	นำไปใช้ได้
6.2 สื่อการสอนมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
6.3 สื่อการสอนมีความชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน	5	5	5	นำไปใช้ได้

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการข้อความความเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	
	1	2	3	
7. การวัดและประเมินผล				
7.1 มีการวัดผลและเกณฑ์ที่ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
7.2 มีการวัดผลตามสภาพจริง	5	5	5	นำไปใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง My pets can sing.

ตาราง 8 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง My pets can sing.

รายการข้อความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	
	1	2	3	
1. ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้				
1.1 กำหนดชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม	5	5	5	นำไปใช้ได้
1.2 ใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	นำไปใช้ได้
2. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด				
2.1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	5	5	5	นำไปใช้ได้
2.2 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความสอดคล้องกับ สาระสำคัญ	5	5	5	นำไปใช้ได้
2.3 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความสอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
3. สาระการเรียนรู้				
3.1 สาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้มีความ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	5	5	5	นำไปใช้ได้
3.2 สาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้มีความ สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	นำไปใช้ได้
4. จุดประสงค์การเรียนรู้				
4.1 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด	5	5	5	นำไปใช้ได้
4.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่นักเรียนสามารถ นำไปปฏิบัติได้จริง	5	5	5	นำไปใช้ได้

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการข้อความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	
	1	2	3	
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
5.1 กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.2 มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.3 มีการจัดกิจกรรมที่ครอบคลุมเนื้อหา/สาระการเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.4 เนื้อหาของบทเรียนมีความเหมาะสมและตรงตามความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.5 การจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.6 การจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพจริง	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.7 เนื้อหาของบทเรียนมีความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.8 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.9 ระบุบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนได้อย่างละเอียดครบถ้วนและเหมาะสม	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.10 บทบาทของครูผู้สอนสามารถกระตุ้นความสนใจผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้	5	5	5	นำไปใช้ได้
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้				
6.1 สื่อการสอนมีความเป็นรูปธรรมและทันสมัย	5	5	5	นำไปใช้ได้
6.2 สื่อการสอนมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
6.3 สื่อการสอนมีความชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน	5	5	5	นำไปใช้ได้

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการข้อความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	
	1	2	3	
7. การวัดและประเมินผล				
7.1 มีการวัดผลและเกณฑ์ที่ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
7.2 มีการวัดผลตามสภาพจริง	5	5	5	นำไปใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 Let's go
ตาราง 9 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6
เรื่อง Let's go

รายการข้อความความเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	
	1	2	3	
1. ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้				
1.1 กำหนดชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม	5	5	5	นำไปใช้ได้
1.2 ใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	นำไปใช้ได้
2. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด				
2.1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	5	5	5	นำไปใช้ได้
2.2 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความสอดคล้องกับ สาระสำคัญ	5	5	5	นำไปใช้ได้
2.3 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีความสอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
3. สาระการเรียนรู้				
3.1 สาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้มีความ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	5	5	5	นำไปใช้ได้
3.2 สาระการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้มีความ สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	นำไปใช้ได้
4. จุดประสงค์การเรียนรู้				
4.1 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด	5	5	5	นำไปใช้ได้
4.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมที่นักเรียนสามารถ นำไปปฏิบัติได้จริง	5	5	5	นำไปใช้ได้

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการข้อความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	
	1	2	3	
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
5.1 กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.2 มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.3 มีการจัดกิจกรรมที่ครอบคลุมเนื้อหา/สาระการเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.4 เนื้อหาของบทเรียนมีความเหมาะสมและตรงตามความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.5 การจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.6 การจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพจริง	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.7 เนื้อหาของบทเรียนมีความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.8 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.9 ระบุบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนได้อย่างละเอียดครบถ้วนและเหมาะสม	5	5	5	นำไปใช้ได้
5.10 บทบาทของครูผู้สอนสามารถกระตุ้นความสนใจผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้	5	5	5	นำไปใช้ได้
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้				
6.1 สื่อการสอนมีคุณภาพรูปธรรมและทันสมัย	5	5	5	นำไปใช้ได้
6.2 สื่อการสอนมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
6.3 สื่อการสอนมีความชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน	5	5	5	นำไปใช้ได้

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการข้อความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	
	1	2	3	
7. การวัดและประเมินผล				
7.1 มีการวัดผลและเกณฑ์ที่ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	นำไปใช้ได้
7.2 มีการวัดผลตามสภาพจริง	5	5	5	นำไปใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ตาราง 10 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
2	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
3	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
4	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
5	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
6	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
7	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
8	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
9	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
10	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
11	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
12	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
13	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
14	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
15	1	0	1	0.66	นำไปใช้ได้
16	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
17	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
18	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
19	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
20	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
21	1	1	1	1	นำไปใช้ได้

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
22	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
23	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
24	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
25	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
26	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
27	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
28	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
29	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
30	0	1	1	0.66	นำไปใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
ระหว่างแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วย
ท่าทาง
กับสมมติฐานของการวิจัย

ตาราง 11 แสดงผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับสมมติฐานของการวิจัย

รายการข้อความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
ด้านจัดการเรียนรู้				
1. ท่านมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างไรบ้าง	1	1	1	นำไปใช้ได้
2. เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษยากเกินไปหรือไม่	1	1	1	นำไปใช้ได้
3. การเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเป็นไปตามความต้องการ/ความถนัดของนักเรียนหรือไม่	1	1	1	นำไปใช้ได้
4. การเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้นหรือไม่	1	1	1	นำไปใช้ได้
5. การเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนมากขึ้นหรือไม่	1	1	1	นำไปใช้ได้

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการข้อความความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ			แปลผล
	ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่	
	1	2	3	
6. นักเรียนสามารถนำความรู้จากการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการการฟังและการพูดภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตจริงได้หรือไม่	1	1	1	นำไปใช้ได้
7. นักเรียนได้เรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข	1	1	1	นำไปใช้ได้
ด้านครูผู้สอน	1	1	1	
8. ครูผู้สอนมีความพร้อมและสามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้เป็นอย่างดีหรือไม่	1	1	1	นำไปใช้ได้
9. ครูผู้สอนมีความพร้อมและสามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้เป็นอย่างดีหรือไม่	1	1	1	นำไปใช้ได้
10. ครูผู้สอนมีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายหรือไม่	1	1	1	นำไปใช้ได้

ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) รายข้อ
ของแบบทดสอบ

ตาราง 12 แสดงความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อของแบบทดสอบวัด
ทักษะการฟังและการพูด โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจำนวน
30 ข้อ

ข้อ ที่	ความ ยาก	แปลผล	อำนาจ จำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพของ ข้อสอบ
1	0.80	ใช้ได้	0.6682 *	0.0065	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.73	ใช้ได้	0.5547 *	0.0319	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.80	ใช้ได้	0.2280	0.4137	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
4	0.73	ใช้ได้	0.5547 *	0.0319	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.80	ใช้ได้	0.6682 *	0.0065	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.73	ใช้ได้	0.0173	0.9511	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
7	0.67	ใช้ได้	0.5165 *	0.0487	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.80	ใช้ได้	0.2734	0.3241	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
9	0.67	ใช้ได้	0.6375 *	0.0106	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.73	ใช้ได้	0.8148 *	0.0002	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.80	ใช้ได้	0.6682 *	0.0065	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.67	ใช้ได้	0.3384	0.2173	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
13	0.80	ใช้ได้	0.6445 *	0.0095	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.73	ใช้ได้	0.2611	0.3472	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
15	0.67	ใช้ได้	0.6375 *	0.0106	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.73	ใช้ได้	0.5547 *	0.0319	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.60	ใช้ได้	0.6122 *	0.0153	ใช้ได้	ใช้ได้
18	0.93	ทิ้ง	0.2954	0.2851	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
19	0.67	ใช้ได้	0.5365 *	0.0392	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.87	ทิ้ง	0.2010	0.4726	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ ที่	ความ ยาก	แปลผล	อำนาจ จำแนก		Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพของ ข้อสอบ
21	0.73	ใช้ได้	0.8148	*	0.0002	ใช้ได้	ใช้ได้
22	0.73	ใช้ได้	0.4698		0.0772	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
23	0.73	ใช้ได้	0.8148	*	0.0002	ใช้ได้	ใช้ได้
24	0.80	ใช้ได้	0.6445	*	0.0095	ใช้ได้	ใช้ได้
25	0.67	ใช้ได้	0.7398	*	0.0016	ใช้ได้	ใช้ได้
26	0.73	ใช้ได้	0.4698		0.0772	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
27	0.73	ใช้ได้	0.7709	*	0.0008	ใช้ได้	ใช้ได้
28	0.73	ใช้ได้	0.5975	*	0.0187	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.73	ใช้ได้	0.5547	*	0.0319	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.67	ใช้ได้	0.6375	*	0.0106	ใช้ได้	ใช้ได้

- ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูด โดยใช้วิธีการสอนแบบ
ตอบสนองด้วยท่าทางจำนวน 30 ข้อ (KR-20 Reliability) มีค่าเท่ากับ 0.9324
ข้อสอบที่มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 21 ข้อ

ภาคผนวก จ. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับความสามารภในการฟังและการพูด

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กำหนดสาระสำคัญไว้ ดังนี้

1.1 ความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

1.2 สาระสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของ

ประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิด รวบรวมและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน
4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศใน สถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
- มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ
- มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

- มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของ
เจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้อง
และเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของ
ตน

สาระที่ 4 ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และ
สังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบ
อาชีพ และ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.4 คุณภาพผู้เรียน (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3)

จากตัวชี้วัดที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
ระบุว่าผู้เรียนที่ศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พึงมีทักษะ กระบวนการ องค์ความรู้ และ
คุณธรรมจริยธรรม ดังนี้

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่ายๆ และ
บทพูดเข้าจังหวะง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตาม
ความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ

2. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและ
คำขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน
บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง

3. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล
สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

4. พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

5. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

6. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

7. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

8. ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

10. ให้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการเล่นบทบาทตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

1.5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1)

ตาราง 13 แสดงมาตรฐานตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	1. ปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ ที่ฟัง	คำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน เช่น Stand up./Sit down./ Listen./ Repeat./Quiet!/ Stop! etc.
	3. เลือกภาพตรงตามความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง	คำ กลุ่มคำ และความหมาย เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 150-200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

ตาราง 13 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	4. ตอบคำถามจากการฟังเรื่อง ใกล้ตัว	บทอ่านเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว หรือนิทานที่มีภาพประกอบ ประโยคคำถามและคำตอบ - Yes/No Question เช่น Is it a/an..? Yes, it is./No, it is not. etc. - Wh-Question เช่น What is it? It is a/an... etc.
ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	1. พูดได้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอขอบคุณ ขอโทษ และประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เช่น Hi /Hello/ Good morning/ Good afternoon/ Good evening/ I am.../ Goodbye./ Bye./ Thank you./ I am sorry. etc.
	2. ใช้คำสั่งง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง	คำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน
ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	1. พูดได้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอขอบคุณ ขอโทษ และประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เช่น Hi /Hello/ Good morning/ Good afternoon/ Good evening/ I am.../ Goodbye./ Bye./ Thank you./ I am sorry. etc.

ตาราง 13 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	2. ใช้คำสั่งง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง	คำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน
	3. บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง	คำศัพท์ จำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ เช่น I want.../Please,... etc.
	4. พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง	คำศัพท์ จำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เช่น What's your name?/ My name is.../ I am.../ How are you?/ I am fine. etc.
ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน	1. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	คำและประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น บอกชื่อ อายุ รูปร่าง ส่วนสูง เรียกสิ่งต่างๆ จำนวน 1-20 สี ขนาด สถานที่อยู่ ของสิ่งของ
ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	1. พูดและทำท่าประกอบ ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การใช้สีหน้าท่าทาง ประกอบการพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงอาการตอบรับ หรือปฏิเสธ
ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศ ในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม	1. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน	การใช้ภาษาในการฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

1.6 สมรรถนะทางการฟังและพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่

1

ตัวชี้วัดเกี่ยวข้องกับสมรรถนะทางการฟังและอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีดังต่อไปนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และ
แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดที่ 1. ปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆที่ฟัง

ตัวชี้วัดที่ 3 เลือกภาพตรงตามความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง

ตัวชี้วัดที่ 4 ตอบคำถามจากการฟังเรื่องใกล้ตัว

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง
ความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่
ฟัง

ตัวชี้วัดที่ 2. ใช้คำสั่งง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง

ตัวชี้วัดที่ 3. บอกความต้องการง่ายๆของตนเองตามแบบที่ฟัง

ตัวชี้วัดที่ 4. พูดขอ และให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองและเพื่อน ตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ
โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดที่ 1. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และ
นำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดที่ 1. พูดและทำท่าประกอบ ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัดที่ 1. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

จากข้อมูลสมรรถนะทางการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะทางภาษาทั้งหมด 4 ด้าน คือทักษะการฟัง, การพูด, การอ่าน และการเขียน ข้อมูลข้างต้นจะเป็นทักษะทางการฟังและการอ่านจะเห็นว่ามี 1 สาระการเรียนรู้ ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการฟังและการพูด คือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 ตัวชี้วัดที่ 1 ตัวชี้วัดที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 4 มาตรฐาน ต 1.2 ตัวชี้วัดที่ 1 ตัวชี้วัดที่ 2 ตัวชี้วัดที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 4 มาตรฐาน ต 1.3 ตัวชี้วัดที่ 1 สาระที่ 2 มาตรฐาน ต 2.1 ตัวชี้วัดที่ 1 และ สาระที่ 4 มาตรฐาน ต 4.1 ตัวชี้วัดที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยได้นำตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	พรชนก ปานวน
วัน เดือน ปี เกิด	26 ธันวาคม 2537
ที่อยู่ปัจจุบัน	36 หมู่ 4 ตำบลคิ่งตะเภา อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ 53000
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนประชาชนอุทิศ หมู่ 6 ตำบลบ้านด่านนาขาม อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ 53000
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ข้าราชการครู
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ. 2561	โรงเรียนประชาชนอุทิศ หมู่ 6 ตำบลบ้านด่านนาขาม อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ 53000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2561	ค.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์